

Inicijatori i dokumenti Otvorenog apela i Pisma podrške bosanskohercegovačkih i svjetskih intelektualaca za cjelovitu, multietničku i Evropsku Bosnu i Hercegovinu

Ovi dokumenti pripremljeni su u čast dvadesete godišnjice Deklaracije o nezavisnosti Bosne i Hercegovine 6. marta 1992. godine

PRILOZI

Otvorenom apelu i Pismu podrške

- **Izabrani komentari Apela i Pisma**
- **Zaključna razmatranja i projekti**

Sarajevo, februar / veljača 2012.

S a d r Ź a j

Str.....

I. Izabrani komentari Apela i Pisma

Sudac Richard Golfdtone	2
Akademik dr Noel Malkolm, historičar	3
H.E. Dr. Wolfgang Petrotsch, Ambasador	4
Prof. dr Francis Anthony Boyle, pravnik	5
Florence Hartmann, pisac	6
Prof. dr Karl Bahm, historičar	10
Akademik prof. dr. Boris Sket, zoobiolog	10
Dr Latinka Perović, historičar	11
Sonja Biserko, humanist	11
Borislav Jovanović, poet	12
Srđa M. Popović, advkat	12
NATO: Brigadni general David R. Enyeart	13
Nacionalni slovenački list Delo	14
H.E. Dr Donald Köck, Ambassador	16
Zdenka Stupar , Ataše	17
Sretko Radišić, dipl. ing. maš.	18
Prof. dr Senadin Lavić, politolog	18
Akademik prof. dr Abdulah Šarčević, filozof	20
Akademik prof. dr Dejan Milošević, atomski i molekularni fizičar	21
Prof. dr fra Petar Jeleč, franjevački teolog	21
Prof. dr fra Benedikt Vujić, franjevački teolog	22
Prof. dr Tomislav Išek , historičar	23
Prof. dr fra Luka Markešić. Franjevački teolog	23

II. Zaključna razmatranja i projekti

Munjevita obnova zemlje ?	27
Koordinatori	29
Prof. dr Nedžad Mulabegović, medicinske nauke	29
Prijedlog strateških projekata za 2012. godinu	30

Napomema: Blo kakvo umnožavanje bez saglasnosti Autora – Glavnog koordinatora Apela i Pisma i datih priloga - prof. dr Murisa Osmanagića nije dozvoljeno.

I. Izabrani komentari

Apela i Pisma

Sudac Richard Goldstone, gostujući profesor prava the Law School of University Stanford, CA, USA. Prvi Glavni tužilac Haškog Tribunala (ICTY) za zločine u bivšoj Jugoslaviji (1994) i Rwandi koji je potpisao optužnice protiv Radovana Karadžića i Ratka Mladića (25. juli 1995). On je bio jedan od nekoliko liberalnih sudaca koji su objavili ključna pravila koja su potkopala aparthejd i rasno zakonodavstvo u Južnoj Africi. Prvi crni predsjednik Jižnoafričke Unije Nelson Mandela imenovao ga je za člana Ustavnog suda (1994-2003) Vodio je Missiju Ujedinjenih nacija da utvrdi činjenično stanje u arapsko-izraelskom ratu u Gazi i kršenju ljudskih prava u tom ratu (2009).

----- Original Message -----

From: [Richard Goldstone](#)

To: [Muris Osmanagic](#) **Sent:** Wednesday, April 20, 2011 6:27 PM

Subject: Re: New Constitution in Bosnia (nezvanični prevod: Novi Ustav u Bosni)

Dear Professor Osmanagic,

I am attaching and pasting below a very short rough draft. Please feel free to ignore or change it as you wish.

Best wishes,

Richard Goldstone

Dragi profesor Osmanagić,

Niže, u prilogu Vam dostavljam vrlo kratak sirovi Nacrt, Molim Vas da se osjećate slobodni da ga ignorirate, ili zamjenite kako Vi želite.

Sa najboljim željama,

Richard Goldstone

Attachment. New Consitution in Bosnia

We, the undersigned, have become aware of the Letter from a substantial number of political leaders, academics, human rights activists, and intellectuals;

We recognize that Dayton Peace Accords are no longer serving the purpose of advancing the people of Bosnia and Herzegovina and assisting them to become a democratic and free nation based upon the recognition of the equality and human dignity of its entire people;

We support an urgent call for the Dayton peace Accords to be replaced by a Constitution based upon the aforesaid principles;

We also support a call to the United Nations and the European Union to convene a constitutional convention representing all of the people of Bosnia and Herzegovina in order to replace the Dayton Peace Accords with a Constitution based upon the aforesaid principles.

Prilog Suca Richarda Goldstona: Novi Ustav u Bosni

Mi, potpisnici Pisma podrške upoznati smo sa “Otvorenim apelom” značajnog broja političkih lidera, univerzitetskih ličnosti, aktivista ljudskih prava i intelektualaca;

Mi prepoznajemo da Daytonski mirovni sporazum ne služi više cilju napretka građana Bosne i Hercegovine i ne pomaže njima da postanu slobodni i demokratski narod zasnovan na prihvatanju jednakosti i ljudskog dostojanstva svih ljudi.;

Mi podržavamo urgentni poziv da daytonski mirovni sporazum bude zamijenjen Ustavom baziranim na principima izloženim u Otvorenom apelu;

Mi takođe podržavamo poziv Ujedinjenim Nacijama i Evropskoj Uniji da sazovu Ustavnu konvenciju koja će predstavljati sve građane Bosne i Hercegovine u cilju da se zamijeni Daytonski mirovni sporazum sa Ustavom baziranim na više navedenim principima.

Akademik Dr Noel Malcolm, britanski historičar, član Britanske akademije, Stariji istraživač u All Souls College, Oxford. Predsjednik je Odbora povjerenja Bosanskog instituta u Londonu, posvećenog Bosni i Hercegovini. Ističu se njegovi istraživački radovi:

Bosna: A Short History (1994), The Vlachs in Bosnia (1994), The grandee and question of genocide (1996), Origins of English Nonsense (1997, Kosovo: A Short History (1998), Kosovo and Serbia Three points, Bosnian Report (March-May 1998), Kosovo: Only independence will work (Winter – 1988/1989), Milošević doomed by press freedom (01. July 2001), Is Kosovo Serbia? (26. February 2008), Review of Book: Britain’s fatal foreign policy (May 2002)

From: [Noel Malcolm](#)

To: [Muris Osmanagic](#)

Sent: Friday, April 22, 2011 8:51 PM

Subject: RE: New Constitution in Bosnia

Dear Prof. Osmanagic,

Thank you for your message. I have only one very small (grammatical) correction: in the middle of the first page, the sentence 'Unless this problem is solved, there are the real risk...' should be: 'Unless this problem is solved, there is the real risk...'

Otherwise I think this text is very good. I hope it has a powerful effect.

Yours sincerely,

Noel Malcolm

Nezvaničan prijedlog

Dragi prof. Osmanagic,

Hvala Vam za Vašu poruku. Ja imam samo jednu malu (gramatičku) korekciju: U sredini prve stranice, rečenica „Sve dok se ovaj problem ne riješi, postoji realan rizik.....“ treba da bude: „Sve dok ovaj problem nije riješen, postoji realan rizik...Inače, ja mislim da je ovaj tekst veoma dobar. Ja se nadam da on ima snažan efekat.“

**Srdačno, Vaš
Noel Malcolm**

H.E. Dr. Wolfgang Petritsch, Ambasador,

Šef Stalne delegacije Austrije pri OECD, Paris, Francuska, bivši Visoki predstavnik u Bosni i Hercegovini (august 1999 – maj 2002), bio je imenovan za austrijskog ambasadora 1997 u Federalnoj Republici Jugoslaviji, a u februaru i martu 1999 učestvovao je u pregovorima kao Specijalni izaslanik Evropske Unije za Kosovo u Ramboilletu i Parizu. Kao šef OHR-a u Bosni i Hercegovini Wolfgang Petritsch je bio finalni autoritet za civilno provođenje Daytonskog mirovnog sporazuma. Dok je živio u Bosni i Hercegovini – jednoj od najviše razorenih zemalja u svijetu - Petritsch je svjedočio iz prve ruke o humanitarnoj katastrofi antiljudskog razaranja (http://en.wikipedia.org/wiki/Wolfgang_Petritsch)

----- Original Message -----

From: "PETRITSCH, Wolfgang" <Wolfgang.PETRITSCH@bka.gv.at>

To: <omuris@bih.net.ba> Cc: "christian schwarz-schilling" <css@schwarz-schilling.de>

Sent: Thursday, March 31, 2011 1:29 PM Subject: OPEN APPEAL - declaration of support

Dear Professor Osmanagic,

Thank you for informing me about the Open Appeal of civic minded intellectuals of Bosnia and Herzegovina. I fully support your and your academic colleagues' initiative and sincerely hope that it will have a positive impact on the sorry state of affairs in your country to which I personally feel a great allegiance.

Please keep me posted on your most valuable initiative.

Sincerely yours

Wolfgang Petritsch

Permanent Delegation of Austria to the OECD 3 rue Albéric Magnard 75116 Paris

Nezvaničan prevod

Dragi professor Osmanagić,

Hvala što ste me informirali o Otvorenom apelu građanski misaonih intelektualaca iz Bosne i Hercegovine. Ja potpuno podržavam Vašu inicijativu sa Vašim akademskim kolegama i nadam se iskreno da će imati pozitivan uticaj na žalosno stanje državnih poslova u Vašoj zemlji, prema kojoj ja lično osjećam veliku vjernost.

Molim Vas obavještavajte me, svakako, o Vašoj najvrijednijoj inicijativi.

Iskreno Vaš

Wolfgang Petritsch

Stalna delegacija Austrije u OECD, 3rue Albéric Magnard 75116 Paris

Prof. Dr. Francis Anthony Boyle,

Profesor na Univerzitetu Illinois at Urbana, USA, Champaign

College of Law, vodeći ekspert Međunarodnog prava, Ustavnog prava i Međunarodnog prava o ljudskim pravima. Služio je kao savjetnik za građane i Vladu Republike Bosne i Hercegovine (1992-1995). Kao Generalni agent za Republiku

Bosnu i Hercegovinu, sa izvanrednom snagom opunomoćenog ambasadora pred Međunarodnim sudom pravde, imenovan od Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine (mart 1993 do januara 1994) izdejtvoovao je dvije izvršne presude Svjetskog suda pravde, pretežno u korist Bosne, protiv „krnje” Jugoslavije da prekine i odustane od kršenja Konvencije iz 1948. godine o sprečavanju i kažnjavanju zločina genocida. Sada brani Bosnu i Hercegovinu pred Međunarodnim sudom pravde i služi kao advokat Majki Srebrenice i Podrinja. Ovdje dajemo cjelinu veoma značajnog Saopštenja profesora Francisa A. Boyla agenciji FENA od 05. februara 2012.:

BOYLE:

**"Zamijenite Holbrookeov genocidni Dejtonski ustav!"
SAZOVITE SVEOPĆU BOSANSKOHERCEGOVAČKU USTAVNU
KONVENCIJU!**

„U martu 1993. bio sam na dužnosti Pravnog savjetnika Delegacije Republike Bosne i Hercegovine na pregovorima o Planu Vance-Owen koji su se održavali u New Yorku. Plan Vance-Owen bi Republiku Bosnu i Hercegovinu kantonizirao, paralizirao i učinio potpuno nefunkcionirajućom, po ugledu na Liban, ali očuvao bi R BiH kao državu po međunarodnom pravu. Kada je počinitelj genocida Radovan Karadžić odbacio Plan Vance-Owen, velike svjetske sile odlučile su da kazne R BiH i da okončaju njeno postojanje kao države pomoću Plana Owen-Stoltenberg.

Bio sam advokat Delegacije R BiH na pregovorima o Planu Owen-Stoltenberg u Ženevi, u ljetu 1993. godine. Plan Owen-Stoltenberg iskasapio bi R BiH na tri državice koje ne bi mogle preživjeti, uništio bi je kao državu po međunarodnom pravu i lišio članstva u UN, a još 1,5 do 2 miliona Bosanaca izložio bi etničkom čišćenju. Advokat Owena i Stoltenberga, Paul Szasz, priznao mi je da je Karadžić bio stvarni autor Plana, koji je zatim Owen odobrio u ime Evropske unije i njenih članica, a Stoltenberg u ime Organizacije Ujedinjenih nacija. Szasz je zatim u skladu s tim napravio nacrt ovih genocidnih dokumenata. Genocid pomoću word-procesora. Banalnost Zla.

Potrudio sam se da se genocidno kasapljenje R BiH i Bosanaca od strane Karadžića, Owena, Stoltenberga i Szasza nikada ne dogodi! Pored toga, djelujući slijedom svojih savjeta i prema instrukcijama Vlade R BiH, pokušao sam da sa Owenom i Stoltenbergom pregovaram o unutrašnjoj reorganizaciji R BiH po ugledu na Ustav Švicarske Konfederacije. Owen i Stoltenberg žestoko su se suprotstavili švicarskom modelu zbog toga što bi to sačuvalo R BiH kao državu i Bosance kao narod.

Više od dvije godine kasnije, u jesen 1995. godine, direktno idući tragom genocidnog Plana Karadžića, Owena, Stoltenberga i Szasza, prvi nacrt Dejtonskog sporazuma koji je Richard Holbrooke dao Delegaciji R BiH predstavljao je *de jure* kasapljenje i podjelu R BiH na dvije male državice, Federaciju i Republiku Srpsku, koje nisu ni bile pravljene da dugo prežive. Kada sam na ovo ukazao Delegaciji R BiH u Dejtonu, oni su taj nacrt odbacili.

Umjesto toga, Holbrooke je Republici BiH nametnuo *de facto* kasapljenje i podjelu na ove dvije državice, što je ipak sačuvalo Bosnu i Hercegovinu kao državu i njeno članstvo u Organizaciji Ujedinjenih nacija. Ali, u miru je počivala Republika BiH!

Zahvaljujući Balkanskom kasapinu Holbrookeu, BiH je jedva još bila živa kao država, te je stavljena na međunarodne aparate za vještačko disanje, gdje se i dalje nalazi. **Od tada, velike**

svjetske sile kuju zavjeru i planiraju da izvuku osigurač koji štiti bosanskohercegovačku državnost po međunarodnom pravu i eliminiraju Bosnu i Hercegovinu jednom za sva vremena. Holbrookeov genocidni Dejtonski ustav nije bio ništa drugo nego smokvin list za kompletnu dezintegraciju BiH kao države po međunarodnom pravu.

Slijedom toga, deset godina kasnije, **u jesen 2005. godine**, iz Stranke demokratske akcije zamolili su me da im dam pravno mišljenje o isplativosti pristanka na takozvani Haysov plan, koji će kasnije biti nazvan Aprilskim paketom. Iz SDA su mi poslali nacrt Haysovog plana, o kojem su tada u State Departmentu pregovarale sve bosanskohercegovačke stranke, uz njihove bilješke o ovim pregovorima. Bilo mi je jasno kada sam pročitao ove materijale da je američki State Department namjeravao da u potpunosti uvaži želje Delegacije Republike Srpske da Aprilski paket dodatno učvrsti i zacementira trajno postojanje RS kao države, što bi bio korak ka njenoj potpunoj nezavisnosti i državnosti, a time i ka konačnom raspadu BiH kao države. Najjačim mogućim riječima preporučio sam ljudima iz SDA da odbace Aprilski paket.

Neposredno nakon toga nastupio sam kao gost na panelu koji je organizirala SDA Sjeverne Amerike u čikaškoj Metropolitan areni, prilikom proslave Dana državnosti BiH. Na tom panelu sam javno, pred mnogim moćnicima SDA, najjačim mogućim riječima preporučio da se usprotive Aprilskom paketu. Sa mnom je na istom panelu nastupio i bivši Ministar vanjskih poslova BiH, Muhamde Šaćirbej, koji se javno složio sa mojom procjenom da bi se Aprilski paket mogao pokazati pogubnim za dalji opstanak BiH kao države.

Nema potrebe ni da kažem da sam bio šokiran i zabezeknut kada sam čuo da je g. Tihić prihvatio Aprilski paket uprkos mom savjetu, nakon što me je SDA zamolila za taj savjet i nakon što se ugledni član SDA Muhamed Šaćirbej složio sa mnom pred članovima SDA Sjeverne Amerike. Zbog pogubnih opasnosti za opstanak BiH koje je u sebi krio Aprilski paket, započeo sam svoju vlastitu kampanju protiv ratificiranja Aprilskog paketa od strane Parlamenta BiH. Toj kampanji pridružili su se mnogi lojalni bosanski patrioti sa kojima sam se zajedno borio tokom rata i genocida kako bismo očuvali postojanje BiH kao države i svih Bosanaca kao naroda.

Noć pred glasanje o Aprilskom paketu u Parlamentu BiH, otišao sam krevet pretpostavljajući da ćemo na tom glasanju izgubiti i da će konačna dezintegracija BiH kao države biti samo pitanje vremena. Sljedećeg jutra probudio sam se sa divnim vijestima da su lojalni patrioti iz SDA glasali protiv Aprilskog paketa tako da je taj paket bio mrtav. Bosna i Hercegovina će poživjeti, i nastaviti da se bori!

Ni pod kojim uslovima ne smijemo prihvatiti nikakve takozvane “amandmane” na pogubni i genocidni Holbrookeov Dejtonski ustav, poput nekog revidiranog Aprilskog paketa ili bilo kakvog njegovog nasljednika ili njegovih modifikacija. To bi bilo jednako nanošenju bjelila na trup dobrog broda Titanika, koji predstavlja država BiH, dok on tone na dno Jadranskog mora.

U vezi s tim, zaustavio sam Owena, Stoltenberga, Szasza i Franju Tuđmana pri pokušaju da ukradu Neum u korist Hrvatske i trajno zgrade RBiH kako bi je lakše zadavili. Jednoga dana, plivaću u Jadranskom moru u Neumu!

Moramo izdržati i insistirati na kompletnoj zamjeni – a ne amandmanu – genocidnog Holbrookeovog Dejtonskog ustava. O novom Ustavu treba da slobodno pregovaraju predstavnici bosanskog civilnog društva, po ugledu na Filadelfijsku konvenciju iz 1787. godine na kojoj su Sjedinjene Američke Države dobile svoj Ustav. Moramo sazvati sveopću

bosanskohercegovačku ustavnu konvenciju! Potreban nam je efektivan i funkcionalan Ustav BiH koji će nam dati vladu BiH koja će zaista raditi u korist svih građana Bosne i Hercegovine, bez obzira na njihovu etničku i vjersku pripadnost, i tako garantirati opstanak BiH kao države u historijskoj budućnosti.

Vrijeme nije na našoj strani. Velike svjetske sile još uvijek žele da okončaju postojanje BiH kao države. Na nama je da ih zaustavimo. Spreman sam da pomognem koliko god mogu. Prilikom Prve presude Svjetskog suda koju sam 8. aprila 1993. izvojevao u ime Republike BiH, ubijedio sam Međunarodni sud pravde da zaštiti sve građane Bosne i Hercegovine bez obzira na njihovu nacionalnu, etničku, rasnu ili vjersku pripadnost, te da uz veliku većinu glasova, sa 13 glasova “za” i jedan “protiv” (samo se ruski sudija usprotivio), donese sljedeću presudu:

Vlada Savezne Republike Jugoslavije (Srbije i Crne Gore) treba posebno da se pobrine da bilo kakve vojne, paravojne ili neregularne jedinice kojima ona zapovijeda ili ih podržava, kao i bilo kakve organizacije i osobe koje su pod njenom kontrolom, upravljanjem ili uticajem, ne počine djela genocida, zavjere u svrhu genocida, direktnog i javnog poticanja na genocid, ili saglasnosti sa genocidom, bilo da je upravljen protiv muslimanskog stanovništva Bosne i Hercegovine ili protiv bilo koje druge nacionalne, etničke, rasne ili vjerske grupe.

Svjetski sud je velikom većinom, sa 13 glasova “za” i 2 “protiv” (samo ruski i srbijanski sudija su bili protiv), reafirmirao i ponovio ovu presudu prilikom Druge presude Svjetskog suda, koju sam izvojevao u ime Republike BiH 13. septembra 1993. godine, te je naredio da ona bude smjesta i efektivno implementirana.

U potpunosti sam spreman da još jednom pomognem da se zaštite BiH i svi njeni građani, bez obzira na njihove nacionalne, etničke, rasne ili vjerske pripadnosti, od makijavelističkih mahinacija velikih svjetskih sila. U ovom cilju napisao sam ovu preporuku za sazivanje sveopće bosanskohercegovačke ustavne konvencije u čast dvadesete godišnjice Deklaracije nezavisnosti Bosne i Hercegovine, 6. marta 1992. Neka živi Bosna i Hercegovina!
(Fena)

Glasnogovornica Haškog Tribunala ICTY- Florence Hartmann,

kao profesionalni novinar poznatog pariskog lista “Le Mond” prošla je trnovit, ali sjajan put od višegodišnjeg ratnog reportera poznatog pariskog lista „Le Mond” na Balkanu, do portparola glavne tužiteljice ICTY Carle del Ponte u Haagu, punih šest godina. Po završetku svog mandata u Haagu napisala je knjigu „Mir i kazna”, (Sarajevo, buybook, 2007, naziv originala: „ Pais et Châtiment”) koja je postala best seler i trn u oku velikih sila, odnosno međunarodne politike, zbog iznošenja istine o njihovom nepoznatom tajnom ratu protiv svjetskog pravosuđa. koje je uspjelo da prevaziđe mnoge opstrukcije i počelo suditi Slobodanu Miloševiću i njegovim petokolonašima zbog masovnih ratnih zločina i genocida u ratu istrebljenja protiv nedužnog, većinskog, nesrpskog stanovništva u Bosni i Hercegovini (1992-1995).

Evo nekih izvoda iz te uzbudljive knjige historijske vrijednosti:

1. - O formiranju Haaškog Tribunala za ratne zločine na tlu bivše Jugoslavije (ICTY):
„Položili smo zakletvu 17. novembra i odlučili smo početkom decembra otići kući.”, prisjeća se talijanski sudac Antonio Cassese, prvi predsjednik Tribunala. „Postojali su samo suci, ništa drugo. (...) U početku nismo imali ni proračun. Ujedinjeni narodi našli su malo novca, nešto sasvim malo za sljedeća tri mjeseca., kao kad se daje djetetu uz preporuku da ne potroši sve odjednom. Kako pokrenuti Sud kada ne možete ni zaposliti ljude?” dodaje njegova američka kolegica Gabrielle Kirk McDonald. A Južnoafrikanac Richard Goldstone, prvi tužitelj ICTY domće: “Kad sam stigao u Sud u avgustu 1994., dvorane su bile prazne, bilo je samo nekoliko stolaca i stolova. Čak i oni sa najboljim namjerama prekrížili su Tribunal, da i ne govorim o protivnicima pravosudja.:

2. - Ovisnost Suda o velikim silama:

“Čim su ubrane dividende efekta najave, svi se slažu da je cilj dostignut. ICTY je poslužio za opravdanje , a kao odušak emocijama izazvanim strahotama nedjela u Bosni i Hercegovini. Odmah zatim je napušten bez sredstava za opstanak, bez proračuna.....
.....Ali Rezolucija 827 otvorit će ipak nove obzore, jer ta inicijativa unatoč podvali, sadrži projekat koji donosi nadu, nadu u jačanje prava i kažnjavanje zločinaca....Protiv Svakog očekivanja, šačica dovoljno idealističkih magistrata otrgnut će ga od njegove sudbine istrošenog alibija. Kucaju na sva vrata i konačno nalaze fondove za otvaranje prvih istraga....Zahvaljujući iznosu of 3,0 miliona dolara spasonosnih fondacija Pakistana i Malezije Tribunal je mogao početi sa radom sredinom 1994. Poslije toga Sjedinjene Američke Države pojurile su odmah u Hag. Stigle su sa svom informatičkom opremom Tužiteljstvu i dvadeset i dvojicom činovnika koji su došli ravno iz Pentagona i iz CIA-e i koje su besplatno ustupili ICTY-u. Pravnici, vojni analitičari i policajci iz svih zemalja Commonweltha slijedili su ih i žurili u Hag. Francuska zaostaje.....Dok Anglosaksonci zauzimaju prostor, Francuska se ponaša kao žrtva institucije na koju nema uticaja.”

3. – Prikrivanje dokaza o najmasovnijim zločinima nad Sarajevom i Srebrenicom:

„Pokušaji velikih sila da prikriju dokaze o masovnim zločinima u Bosni i Hercegovini u zapovjednom lancu, na čelu sa Slobodanom Miloševićem, brojni su, iako bi one kao i zemlje regije morale u potpunosti surađivati s ICTY-em.

”.....Na jednom sastanku u Bijeloj kući, prvih dana avgusta 1995. godine manje od tri tjedna nakon pokolja u Srebrenici, Carl Bilt i Al Gore imaju vrlo žestoku razmjenu mišljenja. Švedanin preporučuje Amerikancima da se pouzdaju u Miloševića koji ga je krajem jula uvjeravao u svoju volju da doprinese mirovnom dogovoru u Bosni i Hercegovini, i u tom pogledu, po Bildtu, on se javlja kao glavni saveznik Amerike.” Umjesto odgovora Al Gore mu je pročitao ulomak američkih transkripata prisluškivanih telefonskih razgovora u kojemu Milošević izdaje Mladiću naredjenja za vrijeme operacija u Srebrenici, - „, Zaboravite ovo, ali znajte da Milošević uopće nije prijatelj Zapada”- zaključio je Al Gore. Tužiteljstvo je uzalud tražilo originalni zapisnik sa toga sastanka u Bijeloj kući, ali ga nikad nije dobilo. Njemački, francuski, i britanski pregovarači, koji su bili prisutni na tom sastanku, nisu htjeli svjedočiti pred ICTY-em.

.”.....Kad je 12. februara 2002,otvoren proces protiv Miloševića suci su pozvali Tužiteljstvo da započne iznošenje dokaza sa Kosovom, pa Hrvatskom i najzad sa Bosnom i Hercegovinom. Dakle, obrnuto od kronološkog reda triju ratova na koje se proces odnosi.Krajem septembra 2002. optužba je završila s dugom litanijom pokolja i deportacija, čije su žrtve bili kosovski Albanci i po predhodne dvije optužnice.

Haški Tribunal tada daje nalog Tužiteljstvu, 17. septembra, da smanji uveliko optužni spis za Bosnu i Hercegovinu”, gdje su izvršeni daleko brojniji zločini i genocid, nego u obje napomenute predhodne zemlje i preda novu optužnicu protiv Miloševića u vrlo kratkom roku, za svega tri sedemice.

Radi toga što je sedam godina opstruirao istrage za pripremanje optužnice protiv Slobodana Miloševića, glavna tužiteljica Carla del Ponte smjenjuje svog zamjenika Australca Grahama Brewitta, koji je bio i bivši zamjenik prvog glavnog tužitelja Ričarda Goldstona. Koristeći odsustvo glavne tužiteljice Carle del Ponte, koja je otišla u Rwandu u toku primopredaje, uz podršku britanskog Foreign Officea, Graham Brewitt za zamjenika glavnog tužitelja imenuje Britanca Sir Geoffrey Nice-a.

.....Poslije dobijanja naloga Tribunala o skraćanju suđenja za nedjela u Bosni, novi zamjenik Carle del Ponte, Geoffrey Nice, odmah predlaže Glavnoj tužiteljici da se iz optužnice izbaci zločin genocida nad Sarajevom i da se umjesto toga stavi nekoliko snajperskih pucnjeva protiv civilnog stanovništva grada u opsadi, a ako to ne smanji dovoljno vrijeme sudjenja, da se iz optužbe Miloševiću izbaci i genocid u Srebrenici. Nicea podržava i specijalni savjetnik Glavne tužiteljice Rus Anton Nikiforov. Činjenica je da su 10 godina vojni stručnjaci tužiteljstva odricali svaku odgovornost Slobodana Miloševića za genocid u Srebrenici. Carla del Ponte ostaje zaprepaštena i odbija prijedlog Britanca Sir Geoffrey Nicea. Ali tajni rat se nastavlja između međunarodne politike velikih sila i pravosuđa; velike sile nikad neće dati sve dokaze kojima raspolažu da bi omogućile pravdi i pravosuđu da nezavisno radi svoj posao” – ističe Florence Hartmann.

.....Na kraju, u mučnoj atmosferi, koja je trajala sedmicama u Haškom Tribunalu, pravosuđe pobjeđuje na čelu sa Carlom del Ponte i Milošević se izvodi pred Haški Tribunal kao mozak cjelokupnog zločinačkog poduhvata i genocida, prema projektu “Velike Srbije” za Kosovo, Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu. To se desilo unatoč mreže svih paravana za skrivanje tragova zločina između grobnica i Miloševićeve palače, kao i opstrukcije velikih sila preko njihovih državljana i specijalista u Haškom Tribunalu.”

1. Daytonska tragedija: konsenzus država, pod čijim su se pokroviteljstvom dogadali pregovori u Daytonu, da se ništa ne učini za kažnjavanje izvršioca genocida; mada su se velike sile, koje su vladale pregovorima u Daytonu, obavezale pred Ujedinjenim Nacijama (ratificirajući Konvenciju o genocidu iz 1948) za kažnjavanje genocida i uklanjanje njegovih posljedica (str.107/108 knjige „Mir i kazna”)

Samo mjesec dana prije pregovora u Daytonu, Američki State Departement je zaustavio uspješnu ofanzivu Bosanskohercegovačke Armije na nekoliko kilometara od Banja Luke, prijestonice tada još uvijek ilegalne Bosanske „Republike Srpske”

Prije odlaska na novu dužnost u Afganistan (2009), medijator Daytonskih pregovora, (1995), pomoćnik američkog državnog sekretara za spoljne poslove Richard Holbrooke priznao je pred stotinama hiljada gledalaca Televizije Sarajevo da je zaustavljanje ofanzive na par kilometara ispred Banja Luke bila velika greška, učinjena prema Bosni i Hercegovini, kao žrtvi srpske agresije.„Trebali smo dozvoliti da agresorske srpske snage, koje su bile već u raspadanju, budu protjerane preko rijeke Drine u Srbiju, „ – rekao je Holbrook u svom oproštajnom nastupu.

Drugi primjer za ignoranciju Konvencije o genocidu od strane velikih sila koje navodi Hartmanova, je ponašanje 60.000 NATO vojnika, koji su bili raspoređeni poslije

Daytona u Bosni i Hercegovini za „očuvanje mira”, ili, možda objektivnije rečeno, za očuvanje na genocidu stvorene i Pariskim parafiranjem Daytonskog sporazuma legalizirane „Republike Srpske”, koje je izvršeno bez učešća sa ovlastima članova Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine.

„Oni (NATO vojnici – nap. In.) su se igrali skrivača da ne uhapsu glavne optužene u bijegu od ICTY-a – Radovana Karadžića i Ratka Mladića, više od jednog desetljeća.” – piše ubjedljivo Florence Hartmann.

Zato Inicijatori ovih dokumenata opravdano pitaju: - čemu je služila tolika vojska NATO-a, koja nije doživjela ni jednog mrtvog, niti ranjenog u svojoj višegodišnjoj misiji, a iza nje su ostali u agoniji življenja građani Bosne i Hercegovine, kao da nije prestao rat? A među njima, na genocidu i masovnim zločinima protiv čovječnosti tek legaliziranoj od strane velikih sila u “Republici Srpskoj”, ostale su hiljade nekažnjenih i nehapšenih ratnih zločinaca, na čelu sa Karadžićem i Mladićem, pod zaštitom svoje policije. Prvih godina, pa i sve do sada, oni su bili najveći strah i trepet za izbjeglice i povratnike da se u miru vraćaju svojim nekadanjim kućama.

Da se i fizički spriječi ispunjenje obaveze iz Daytona o povratku stotina hiljada izbjeglica, prvih godina poslije rata, u doba vladavine ratne zločinke Biljane Plavšić, izabrane predsjednice “Republike Srpske”, formirani su kažnjenički odredi, koji su išli od sela do sela, od grada do grada i preostale mnogobrojne kuće nesrpskih stanovnika bez povratnika – Bošnjaka i Hrvata prvo do kraja opljačkali, a zatim ih spaljivali do temelja. Predsjednik Republike Hrvatske H.E. Stipe Mesić, kada je u proljeće 2010. godine prolazio autom preko Bosanske Posavine u posjetu Sarajevu, bio je šokiran razmjerama spaljivanja domova Bosanskih Hrvata, gdje su predstavljali prije rata većinsko stanovništvo. Genocid se nastavljao od strane srpskog agresora bez dozvole za povratak protjeranih izbjeglica. i poslije potpisivanja Daytonskog sporazuma uz pasivnost velikih sila i NATO-a, koje su formalno kontrolirale provođenje sporazuma.

Predsjednica RS Biljana Plavšić nije se plašila velikih sila, koje su vršile kontrolu Daytonskog sporazuma, iz moguća dva razloga: što je Daytonski sporazum bio jedino u korist samo jedne strane, koju je predstavljao ratni zločinac Slobodan Milošević, mozak genocida, ali i prijatelj Biljane Plavšić i što je najodgovorniji u to vrijeme za provođenje Daytonskog sporazuma na čelu OHR-a, u ime velikih sila (PIC) u Bosni i Hercegovini bio Visoki predstavnik Švedanin Karl Bildt, lični prijatelj ratne zločinke Biljane Plavšić.

Glavna tužiteljica Carla del Ponte bila je ljuta i kritikovala je snage SFOR-a u Bosni i Hercegovini radi njihove pasivnosti u hvatanju glavnih ratnih zločinaca (*Agencija Franse Presse 23. avgusta 2002*).

Američki feldmaršal John Sylvester, komandant SFOR-a u Bosni i Hercegovini, pismeno je obavijestio Carlu del Ponte da je i on „jako razočaran i vrlo ljut” na njenu kritiku.

--- Original Message -----

From: **Florence HARTMANN** <florencehartmann@hotmail.com>

Date: Friday, September 2, 2011 1:29

Subject: RE: Letter of Support / OK

To: omuris@bih.net.ba

Dear Mr Osmanagic >

I am very honoured to join this very important and well formulated initiative . Please, keep informed about the following steps

With my best wishes

Florence Hartmann

Nezvaničan prevod:

Dragi gospodine Osmanagić

Ja sam veoma počašćena da se pridružim ovoj veoma važnoj i dobro formuliranoj inicijativi. Molim Vas informirajte me i nadalje o sljedećim koracima.

Sa najboljim željama

Florence Hartmann

Prof. Ph.D. Karl Bahm,

Professor European History at the School Inquiry Department of the University Wisconsin –Superior, USA----- Original Message -----

From: "Bahm,Karl F" <KBahm@uwsuper.edu>

Date: Friday, September 16, 2011 23:50

Subject: RE: Three Documents for Professor Bahm

To: Muris Osmanagic <omuris@bih.net.ba>

> Dear Professors Osmanagic, Premec, and Milosevic;

> > Yes, I would very much like to support the Open Appeal regarding the future and constitutional status of Bosnia and Hercegovina. I am in strong agreement with the opinions and appeals in the documents. You may certainly use my name as a supporter of the appeal. I very strongly support the Appeal, and I wish you the best of luck with gaining international attention for this terribly important matter.

> > Sincerely,

> Karl Bahm

Nezvaničan prevod

Dragi profesori Osmanagić, Premec i Milošević;

Da, ja bih veoma želio da podržim Otvoreni apel koji se odnosi na ustavni status Bosne i Hercegovine. Ja se jako slažem sa mišljenjima i pozivima u dokumentima. Vi možete, naravno, koristiti moje ime kao pristalicu Apela. **Želim Vam najbolju sreću u pridobijanju međunarodne pažnje za ovu strašno značajnu materiju.**

Srdačno,

Karl Bahm

Akademik prof. dr Boris Sket -----

Vanredni član SAZU i inostrani član ANUBIH

Original Message Subject: pismo HITNO

From: "Sket, Boris" <Boris.Sket@bf.uni-lj.si> Date: Thu, November 24, 2011 09:42

To: "ANUBiH" <akademija@anubih.ba>

Veoma postovani,

u nasim novinama citam, da je veci broj licnosti iz Europe potpisalo pismo podrške za celovitost BiH. Ne znam, tko je pobudnik i organizator te akcije, ali predviđam, da je upletena i ANUBIH. Značajno je da se i mnoge ugledne ličnosti iz Srbije nalaze među potpisnicima. Pisem, jer bih se i ja rado nasao među potpisnicima.

Naravno, ako je veci broj potpisnika poželjan, ako nije prekasno, ako moje ime ima dovoljnu tezinu. Ja sam zaista dugogodišnji istraživač prirode u BiH, inostrani član ANUBIH, vanredni član SAZU i bivši rektor Univerze v Ljubljani. Molim, uzmite ovo u obzir, ako je to poželjno. Uz pozdrave,

Prof dr Boris SKET

Oddelek za biologijo, Biotehniška fakulteta, Univerza v Ljubljani.,

Dr Latinka Perović, majka modernog liberalizma u Srbiji

U Kikindi, Vojvodina (april 2010) na naučnom skupu o humanitarnom pravu Latinka Perović je izložila kako se desila najveća humanitarna katastrofa u Evropi poslije Drugog svjetskog rata:

„ osam hiljada lica bilo je ubijeno u Srebrenici samo u toku tri dana. Egzekutori su morali imati logističku podršku, bagere za kopanje grobova, mašineriju. i ljude koji su čistili teren poslije masakra. Ovo je neosporno bila operacija dobro planirana unaprijed.” Čitav auditorij je aplaudirao njenom istinitom i hrabrom izlaganju.

Sonja Biserko, osnivač i predsjednica Helsinškog komiteta za

ljuska prava Srbije, od 1991. godine do danas. Pod njenim rukovodstvom Helsinški komitet za ljudska prava uputio je sljedeći zahtjev Organima Ujedinjenih Nacija povodom okupacije enklave Srebrenica, od strane srpskih paradržavnih i vojnih snaga, kao zaštićene zone UN i zločima genocida u njoj:

“Sada kada su vojne snage Bosanskih Srba okupirale Srebrenicu Helsinški komitet za ljudska prava u Srbiji snažno osuđuje nezainteresiranost sa kojom domaća javnost i međunarodna zajednica prihvataju akt nasilja u takozvanoj zaštićenoj zoni UN, koja je trebala obavezno da bude zaštićena. Ovaj opasan presedan otvara vrata novih konflikta i okupacije drugih zaštićenih zona u Bosni i Hercegovini. Helsinški komitet zahtjeva od Ujedinjenih Nacija da počne štiti bez odlaganja, ne samo građane Bosne i Hercegovine, nego i njihove vlastite autoritete. Pod Konvencijom o sprečavanju i kažnjavanju Zločina genocida posljednja zvjerstva protiv Muslimana u Srebreničkoj enklavi imaju sve elemente genocida. Zato Helsinški Komitet zahtjeva od međunarodne zajednice da izvrši snažan pritisak na Bosanske Srbe da poštuju fundamentalne međunarodne standarde u zaštiti lica istjeranih iz svojih domova” (13. juli 1995)

LDP

February 10, 2012

[kaziprst](#), [politikasr](#) [feed](#)

Jovanović u #kaziprst : **Preokret je jedini odgovor na politiku kukavičluka i bezidejnosti** <http://www.ldp.rs/vesti/preokret-jedini-...> #politikasr

Borislav Jovanović, poet, književnik i književni kritičar

iz Crne Gore. On ima velike zasluge za emancipaciju ranije zapostavljenog književnog maternjeg jezika Crnogoraca.

From: Borislav Jovanovic <tiodor.j@t-com.me>
To: Muris Osmanagic <mosmanagic@yahoo.com>
Sent: Monday, December 5, 2011 11:29 PM
Subject: Re: potpis Pisma podrške

U svojoj elektronskoj poruci crnogorski poet Jovanović Inicijatorima Apela i Pisma pise:

"Pročitao sam pazljivo oba dokumenta. Dirljiv je taj vapaj i upornost odvažnih i dostojanstvenih ljudi da Bosna i Hercegovina bude zaista Bosna i Hercegovina. Napor onih koji su okrenuti budućnosti i suživotu među ljudima. Toj podrsci i toj aktivnosti pridružujem se i ja sa potpisom i bez potpisa, koja vidim ima i bivsejugoslovenski i međunarodni karakter i koju podržavaju ljudi od etickog, intelektualnog i akademskog formata. Posebno su me obradovali potpisi iz Srbije, nezavisno od toga što se na taj krug ljudi moglo uvijek računati.... Dejton je sklapan na brzinu - cilj je bio zaustaviti rat. Nije se mislilo na negativne posljedice (A možda i jeste) Jednom narodu je data republika (država), čiji tvorci su kasnije stigli u Hag kao ratni zločinci, a onim drugim adresa bez adrese, Bosna, bez Bosne. Asimetrija koja uvijek vodi ka disoluciji. I sve je to već dobro dijagnosticirano! Kako promijeniti Dejton - pitanje je sada. Samo odlučnošću izvanjaca koji su ga sročili. Nije ni Dejton Sveto pismo. On je jedna vrsta balkanske Jalte koju je srušio Berlinski zid. No, ovakvi napori, inicijative, apeli, sa međunarodnom mrežom uglednih potpisnika, znače nadu, a možda i više od toga. Dok je Bosna takva kakva jeste na Balkanu ništa novo nije učinjeno. Možda je to i cilj razrokog Daytonaa..!

Srđa M. Popović, Najpoznatiji advokat u odbrani delikvenata političkog mišljenja u bivšoj Jugoslaviji. Član je Beogradske advokatske komore, Međunarodne Unije advokata; suosnivač Svetske asocijacije pravnik i dobitnik nagrade „Vladavina prava“ Američke advokatske komore 1993. Povodom proslave 20 –godišnjice „Republike Srpske“, 09. januara 2012. u Banja Luci, na kojoj su prisustvovali najviši srpski politički i duhovni zvaničnici s obje strane Drine i Hrvati iz bivše Herceg Bosne (patrijarh srpske pravoslavne crkve Irinej, srbijanski predsjednik Boris Tadić, predsjednik „Republike Srpske“ Milorad Dodik predsjednik HDZ BiH Dragan Čović i banjalučki biskup Franjo Komarica), ali bez odaziva u međunarodnoj diplomatiji, legendarni beogradski intelektualac i advokat u veoma značajnom intervjuu sarajevskom dnevnom listu „Avaz“ (11. januar/siječanj 2012 str.3), tu pompeznu proslavu, naziva „**lošom simbolikom kojom se veliča početak genocida nad Bošnjacima**“. Dalje on kaže:

„ **Bila je to rehabilitacija Karadžića i Mladića. Oni nisu smjeli dobiti tu „Republiku Srpsku“, jer su ustvari, bili nagrađeni za nešto što je bio sudski dokazani genocid“ – Ukazujući na četničku i uopće ekstremnu ideologiju u svojoj zemlji, Popović navodi da te „snage u prvom redu ne priznaju historijski poraz koji su doživjeli i nastavljaju održavati ovakvu atmosferu sa nekim slatkim zabludama, kako se historija može falsificirati. To je prije svega strašno za ljude ovdje u Srbiji. Mislim da su se zapetljali u taj sistem laži. Prosto se na taj način ne može živjeti.“**

From: Srdja Popovic <zazazzaza@hotmail.com>
To: mosmanagic@yahoo.com
Sent: Wednesday, January 25, 2012 12:10 PM
Subject: apel

Postovani gospodine Profesore,

Zahvaljujem na Vasem danasnjem mejlu i saglasan sam da me svrstate u listu potpisnika i da objavite deo mog intervjuua iz Avaza na nacin koji predlazete.
Zelim Vam uspeha u Vasim naporima.

S postovanjem,
Srdja Popovic

Postovani gospodine Srdja,

Cast nam je sto ste se pridruzili vrlo znacajnom Pismu podrške za poticanje demokratskih procesa u Bosni i Hercegovini. i impresivno objektivnim intervjuom u listu "Avaz".
Lijepa hvala. Zelimo Vam svako dobro.

S postovanjem
Muris Osmanagic

OTVORENI APEL INTELEKTUALACA

**Bosne i Hercegovine – univerzitetskih profesora, naučnika,
književnika, umjetnika, javnih radnika i novinara
iz zemlje i bh dijaspora**

Izjava za medije

Prijem kod Komandanta NATO Glavnog štabu Butmir - Sarajevo

Delegacija Inicijatora "Otvorenog apela" bila je 12. januara 2011, godine gost NATO Glavnog štaba Sarajevo. Cilj posjete bio je predaja pisama sa "Otvorenim apelom" za najviše dužnostnike u NATO Glavnom štabu u Briselu i NATO Zajedničkoj vojnoj komandi u Napulju. Komandant , brigadni general Američke Armije David B. Enyeart,

rado je prihvatio da te dokumente prosljedi na tražene adrese. A zatim je razmatrana nepovoljna globalna situacija u Bosni i Hercegovini. Delegacija je bila u sastavu:

- Prof. dr. Muris Osmanagić
- Akademik prof. dr Vladimir Premec
- Akademik prof. dr Dejan Milošević

Brigadni general Enyeart je posebno istakao da „snažno pozdravlja civilnu odgovornost demonstriranu u Apelu”. Delegacija se zahvalila na srdačnom prijemu i takvoj ohrabrujućoj podršci.

Osnovna poruka iz Apela je da treba ubrzano obnoviti cjelovitu, multietničku i funkcionalnu državu Bosnu i Hercegovinu, koja je ratom i poslijeratnim razdobljem uveliko degradirana a demokratske snage, i pored slobodnih izbora, potpuno marginalizirane. Kao takva nefunkcionalna i nedovoljno demokratska država, sa visokim stepenom korupcije i nacionalizma na svim nivoima i područjima, predstavlja rak ranu poslije Daytonsko-Pariškog sporazuma, u srcu Europe. Nezavisni intelektualci – domoljubi svoje zemlje - stide se takvog stanja, ali su oni sasvim nemoćni, jer su potisnuti sa svih karika odlučivanja u zemlji. To svjedoče i sredstva za nauku koja su smanjena, prema nekim procjenama, za 10 puta u odnosu na predratno stanje.

Ukoliko bi se obnovila kao funkcionalna, multietnička, demokratska, europska država, sa svojim bogatim prirodnim resursima, intelektualnim potencijalom, visoko razvijenim obrazovnim institucijama i ranije razvijenom industrijskom kulturom, Bosna i Hercegovina brzo bi napredovala u europskoj porodici i NATO-u kao garantu mira, ka blagostanju svih svojih građana. A zato je potreban sasvim novi, europski, korjenito drukčiji Ustav zemlje, nego što je Daytonski. U „Otvorenom apelu” su predložena osnovna načela takvog modernog, humanog i demokratskog Ustava za jednu višenacionalnu demokratsku državu.

Sarajevo, 12. januar/siječanj 2011.

Napomena: Brigadni general David B. Enyeart posebnim elektronskim pismom od 20. januara 2011. godine dao je saglasnost za javno objavljivanje Izjave za štampu Delegacije „Otvorenog apela“. Ona je odmah prosljedjena na adrese 50 domaćih novinara i novinskih agencija i 800 novinara i novinskih agencija u Bruxelles-u

Nacionalni slovenački dnevni list DELO

Štampanje i distribucija 520.000 primjeraka 7 dnevno
24.11.2011; članak na osnovu Apela i Pisma

Sarajevo – Bosna in Hercegovina 25. novembra praznuje dan državnosti. Dan bodo uradno proslavili samo v Federaciji BiH, torej ne bodo praznovali na celotnem ozemlju države.

*Nezvanični prevod sa slovenačkog na bosanski jezik
izvršila godpodja Zdenka Stupar, ataše Ambasade
Republike Slovenije u Sarajevu*

Sarajevo - Bosna i Hercegovina 25. novembra slavi Dan državnosti. Dan će biti službeno proslavljen samo u Federaciji BiH, znači neće se slaviti u cijeloj

zemlji.

Za vlast u Republici Srpskoj to nije događaj koji se treba slaviti, bez obzira da li je to radni ili neradni dan. AVNOJ i ZAVNOBiH bi najradije neke od političkih stranaka na vlasti izbrisali iz historije. Nekima bi se svidjelo i to da BiH uopšte niti ne postoji, jer tu državu mnogi ni najmanje ne poštuju. Pojedini srpski i hrvatski političari se, na primjer, više vesele poraza nogometne reprezentacije BiH nego njenih pobjeda. U ratu su Bosnu brutalno slomili i uništili, a sada ne može uspješno da se oporavi zbog neodlučne realizacije odredbi Daytonsko-pariskog sporazuma, bilo je zabilježeno u pozivu 200 bosansko-hercegovačkih intelektualaca, univerzitetskih profesora i aktivista za ljudska prava.

Pozvali su Svjetsku javnost, da riješi i obnovi cjelovitu, multi-etničku i pro-europsku Bosnu i Hercegovinu. Pridružilo im se 70 istaknutih ličnosti iz Europe i drugih dijelova svijeta. Pismo, koje će na rođendan Bosne 25. novembra biti izručeno članicama UN-a, OSCE-a, SDA, Evropskoj uniji i drugim državnim organima u BiH, među ostalima potpisali su i akademik Jože Pirjevec, Jelko Kacin, Aleš Debeljak i Goran Vojnović. Do „proslave“ rođendana će se broj potpisnika vjerovatno još povećati.

Daytonski sporazum je omogućio mir

Među 70 potpisnika najviše je Amerikanaca, eminentnih ličnosti iz skandinavskih zemalja, zemalja sa područja bivše Jugoslavije, iz Slovenije, Hrvatske, Makedonije i Srbije, pa i Njemačke, Italije, Austrije, Australije, Meksika i Izraela. Među njima su i bivši visoki predstavnici međunarodne zajednice u BiH Christian Schwarz-Schilling i Wolfgang Petritsch. U pozivu, između ostalog, navodi se da je Daytonski kompromis zato da bi se obezbijedio mir, na žalost, omogućio uvažavanje činjenica etničkog čišćenja odnosno genocida u polovici države pod zastavom Slobodana Miloševića. Tu se mislilo na srpski entitet.

U otvorenom pismu objašnjavaju, da je uglavnom zbog toga nastala najdublja, dugoročna socijalna i politička kriza u modernoj historiji Bosne i Hercegovine. Potpisnici poziva nadaju se da će nakon aretacije ključnih suradnika Slobodana Miloševića – optuženika za ratne zločine Radovana Karadžića i Ratka Mladića – učinjene greške moći biti ispravljene, kada bude usvojen novi Ustav BiH i kada se sačekaju rezultati rada Međunarodnog suda za ratne zločine na području bivše Jugoslavije (ICTY). Na ozbiljne probleme u BiH je nedavno upozorio i bivši hrvatski predsjednik Stjepan Mesić, koji je međunarodnu zajednicu obavijestio, da mora spriječiti djelovanje svih onih koji žele razdvojiti BiH. Međutim, ne primjećuje se da međunarodna zajednica zaista odlučno nastoji riješiti teške razmjere u Bosni; sve dok Bosna ne postane članica EU-a i NATO-a, postoji opasnost, da će biti još jednom razorena, upozoravaju neovisni intelektualci.

Trinaest mjeseci bez vlade

Visoki predstavnik međunarodne zajednice Valentin Inzko nedavno je u izvještaju obavijestio Vijeće sigurnosti UN-a, da je zabrinut situacijom u BiH.

Trinaest mjeseci nakon opštih izbora još uvijek nisu sastavili državnu vladu, rad mnogih državnih institucija je onemogućen i zato ne mogu djelovati dovoljno učinkovito. Inzko je između ostalog rekao, da su vlasti u Republici Srpskoj i dalje napadale pravosudna i zakonodavna tijela, oštro kritikovale bosansko-hercegovačke državne institucije i izražavale sumnju u njihovu nadležnost i usvojene zakone.

Imale su također sumnju o ovlaštenjima visokog predstavnika i njegovog ureda - ovlaštenjima, koja proizlaze iz Daytonskog sporazuma i primjerne resolucije UN-a. Izvještaj visokog predstavnika više je ličio pozivu u pomoć nego izvještaju o usvojenim odgovarajućim mjerama međunarodne zajednice, koja nikako ne može prihvatiti jedinstveno stajalište o budućnosti BiH. Inzko je Vijeću sigurnosti saopštio, da ga vrlo brinu stajališta vlasti srpskog entiteta, koja se suprostavlja državnosti BiH. Inzko je sa pravom zabrinut, a to potvrđuje i neuspješan susret šestorice lidera, koji su se krajem prošle sedmice sastali, da bi se dogovorili o sastavu državne vlasti.

Pritisak iz Washingtona

Američka administracija sve očiglednije vrši pritisak na lidere u BiH, pokušavajući ih uvjeriti da se prestanu prepirati i prijetiti jedan drugome te da konačno postignu međusobni dogovor. Američki ambasadori u BiH i Hrvatskoj, Patrick Moon i James Foley, su u zadnjoj posjeti u Mostaru izjavili, da SAD očekuje, da će se šest političkih lidera uskoro dogovoriti o sastavu Vijeća ministara BiH. Ubijeđeni su da državna vlast mora konačno početi sa radom. Ambasadori su se odlučili za neobični diplomatski potez i upozorili vodstvo oba HDZ-a, da je potrebno reformisati Federaciju BiH. Pored toga, osigurali su da stvaranje učinkovite entitete neće štetiti Hrvatima. Razgovarali su zapravo o tome, da bi uklonili suvišne ustanove u entitetu. Federacija BiH ima naime 10 kantona, deset premijera, deset vlada, deset parlamentarnih skupština, itd. Ambasador Moon je izjavu predsjednika HDZ BiH Dragana Čovića o tome, da bi bio počašćen, kada bi ga izabrali za prvog predsjednika trećeg, hrvatskog entiteta u BiH, obilježio kao korak unazad. Bosna je do sada napravila već previše koraka unazad, zato je krajnje vrijeme, da je međunarodna zajednica prisili, da počne koračati ka naprijed.

OTVORENI APEL: > <http://www.tacno.net/Novost.aspx?id=11461> > **GOOGLE SEARCH**
PISMO PODRŠKE > <http://www.tacno.net/Novost.aspx?id=11467> > **GOOGLE SEARCH**

Open Appeal of Bosnian-Herzegovinian Intellectuals for an integrated, multiethnic and European Bosnia and Herzegovina

Dzidzikovac 4, 71000 Sarajevo

E-mail: mosmanagic@yahoo.com

December 19, 2011.No: 22/12-11

H.E. Dr Donatus Koeck

Ambassador of the Republic of Austria to Bosnia and Herzegovina,
Dzidzikovac 7, 71000 Sarajevo

Ekselemcijo,

U ime Inicijatora Otvorenog apela od preko 200 visoko cijenjenih intelektualaca Bosne i Hercegovine i Pisma podrške mnogih poštovanih ličnosti iz Svijeta koji su se u velikoj mjeri angažirali da pripreme to što mi vjerujemo da su dva značajna dokumenta za odgovarajuće kretanje ka multietničkoj državi Bosni i Hercegovini u budućnosti i savladivanje sadašnjeg opasnog haotičnog stanja u zemlji. U tom smislu slobodni smo da Vam dostavimo oba dokumenta, naime:

Pismo podrške uglednih ličnosti iz Svijeta – naučnika državnika, pisaca, umjetnika i novinara – koji su zabrinuti za sudbinu naše zemlje i Otvoreni apel bosanskohercegovačkih intelektualaca.

We are therefore kindly requesting that the officials with whom you can come in contact should be given these documents for their consideration so that they might lend their support, especially in the calling for a constitutional convention for Bosnia-Herzegovina that would make possible a new and appropriate constitution of a European and American style for a multi-national state. This is needed to replace the currently existing non-functional constitution. As stated in the “Open Appeal”, the constitutional convention should be backed up by provisions for immediate international legal arbitration by experts in this area to deal with and sort out questions which might otherwise result in a deadlock.

Please note that in the November 24, 2011 issue of *Oslobodjenje* both documents have been published in full in Bosnian. On that same date the Slovenian daily *DELO* published an article on this initiative, and we have already received a significant response requesting inclusion of further supporters, including a member of the European Parliament and a former rector of the University of Ljubljana. On November 28, 2011 the Regional and Transatlantic Portal “*Tacno.net – Novosti*” published both documents and in 10 days 500 readers gave a positive response. On December 14, 2011 the Magazine “*Glas Antifašista*” (Voice of Anti-fascists) published both documents, too.

Professor dr Muris Osmanagić is the contact persons for any further information you may require. (e-mail: mosmanagic@yahoo.com; omuris@bih.net.ba)
With sincere appreciation in advance for your assistance in helping to make this information available.

INITIATORS OF THE APPEAL (IA - 14)

(listed below alphabetically by last name)

Österreichische Botschaft

Sarajewo

Dzidzikovac 7, BiH-71000 Sarajewo Tel.: +387 33 279400, E-Mail: sarajewo-ob@bmeia.gv.at Internet: www.aussenministerium.at/sarajewo , www.austrijska-ambasada.ba

Dear Prof. Osmanagić,

I have the honor and pleasure to confirm receipt of your letter including the very significant Open Appeal of Bosnian-Herzegovinian Intellectuals for an integrated, multi-ethnic and European Bosnian Herzegovina and the Letter of Support. Wishing you good health and success in 2012, I remain with best regards

Dr. Donatus Köck
Austrian Ambassador

Nezvaničan prevod

AUSTRIJSKA AMBASADA SARAJEVO

Dragi Prof. Osmanagić,

Imam čast i zadovoljstvo da potvrdim prijem Vaseg pisma uključujući veoma značajni Otvoreni apel bosanskohercegovačkih intelektualaca za integriranu, multietničku i evropsku Bosnu i Hercegovinu, kao i Pismo podrške. Želeći Vam dobro zdravlje i uspjeh U 2012. godini, ostajem sa najboljim željama

Dr. Donatus Köck
Austrijski ambasador

EMBASSY OF THE REPUBLIC OF SLOVENIA

Poštovani prof. dr. Osmanagić,

.....sigurna sam da je vaša inicijativa probudila svijest mnogobrojnih ljudi. Saradnja sa Vama i Vašim kolegama bila nam je u čast i meni lično zadovoljstvo. Svako dobro na Vašem putu želim i da upoznate još mnogo ljudi na koje ćete ostaviti ovako drag utisak. Puno toplih pozdrava,

Zdenka Stupar

Attache, Embassy of the Republic of Slovenia in BiH< Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Slovenia, Bentbaša 7, 71000 Sarajevo< <http://sarajevo.veleposlanistvo.si>

Sarajevo, December 16, 2011

Sretko Radišić, dipl. ing. maš. Predsjednik Srpskog Građanskog Vijeća – pokret za ravnopravnost u BiH, od 2010. godine. Prije ove funkcije , profesionalno je radio prije rata u Željezari Zenica, najvećem radnom kolektivu u bivšoj Jugoslaviji, sa 14.000 zaposlenih. Povodom proslave 20.- godišnjice Republike Srpske u Banja Luci (09. januar 2012) održan je protestni zajednički sastanak u Sarajevu 6 vanstranačkih organizacija civilnog društva. Sastanku su prisustvovali predstavnici Saveza antifašista i boraca narodnooslobodilačkog rata (SABNOR) BiH, Srpskog građanskog vijeća - Pokret za ravnopravnost (SGV-PR), Hrvatskog narodnog vijeća (HNV) BiH, Vijeća Kongresa bošnjačkih intelektualaca (VKBI), Asocijacije nezavisnih intelektualaca Krug 99, PEN Centra BiH i Asocijacije Alumni Centra za interdisciplinarnu postdiplomske studije (ACIPS) Na tom sastanku bio je zapažen istup Sretka Radišića koji je rekao (dnevni list „Avaz“ on line izdanje, petak 20. januar 2012):

"Republika Srpska nije nastala herojskom borbom kako se to tamo tumači, nego tragedijom bošnjačkog i hrvatskog stanovništva koje je s te teritorije protjerano. Bitna poruka s ovog sastanka treba da bude upućena političarima susjednih zemalja da se distanciraju od uplitanja u unutrašnje stvari Bosne i Hercegovine, koje se do sada pravdalo tobožnjom brigom za interese Srba i Hrvata u njoj",

Prof. dr Senadin Lavić, predsjednik Bošnjačke zajednice kulture „Preporod” (BKZ) i varedni profesor na Odsjeku sociologije Fakulteta političkih nauka Univerzitedta Sarajevo“. U razgovoru (20.11.2011) sa glavnim urednikom bosanskohercegovačkog političkog dnevnika „Avaz“ , Farukom Vele, Senadin Lavić je istakao novi, lični perspektivniji pristup prema Bošnjacima i svim Bosancima.

„Bošnjaci se u svakom smislu moraju danas zamisliti nad svojim stanjem? Gdje smo to pogriješili, ko je zatajio i šta se to dešava sa najbrojnijim narodom u Bosni i Hercegovini? Ta suštinska pitanja moraju se postaviti onima, koji su decenijama imali odlučujuću ulogu u profiliranju političkih, ekonomskih, državno–pravnih, obrazovnih, socijalnih, religijskih i relacionih pitanja koja bitno određuju sudbinu Bošnjaka. Na njih ne mogu odgovoriti sumnjivi političari na vlasti, stručnjaci za sve i svašta, lovci u mutnom, izvikani posjednici nacionalnih istina i slični. Na bazi životnih strateških dokumenata **treba napraviti programsku i probosansku koaliciju. a ne. etnonacionalne blokove.** Takva koalicija bi brzo dovela u red državni sistem i odgovornosti javnih službenika u pretvaranju Bosne i Hercegovine u zakonski i ustavno odgovornu državu.

Opća konfuzija u koju je uvučeno bosansko-hercegovačko društvo rezultat je mnogobrojnih procesa u okviru regionalnog, evropskog i svjetskog konteksta. Pri tome treba imati u vidu da već dvadeset godina djeluje i ne jenjava velikodržavni ekspansionizam i barbarstvo prvih komšijskih država. Bošnjaci su izloženi strašnim presijama i prijetnjama. **Danas su Bošnjaci jedan od najobespravljenijih evropskih naroda i to u vlastitoj državi, i pored toga što su većinski narod.**

Česte Tadićeve posjete Banja Luci i davanje otvorene podrške Miloradu Dodiku pokazuju da je on pao ispod jednog ozbiljnog predsjednika države Srbije i sve više se uvlači u mrežu populističkih politika koje su početkom devedesetih godina dvadesetog stoljeća donijele agresiju, ratne zločine, razaranja, silovanja i genocid.

Nedavna posjeta predsjednika Hrvatske Josipovića Mostaru i poruke da „razumije zahtjeve za treći entitet“ govori da ne razumije strateški šta to znači. Ne bih volio da se razočaramo u njega. Treći entitet je dimna zavjesa za Bošnjake na putu nestajanja države Bosne i Hercegovine. Podržavajući treći entitet Dodik želi da radikalizira interese između Bošnjaka i Hrvata zarad interesa razbijanja cjelovite Bosne i Hercegovine. **Paralelno sa time je i Dodikova namjera da preko 90 % državne imovine pretvori u vlasništvo entiteta. I u tom smislu je napravio falsificiranu, lažnu, dokumentaciju za OHR. To mu je najkraći put za nestanak države Bosne i Hercegovine, jer ne može postojati ni jedna država na svijetu bez dovoljno velike državne imovine.** Ona je u Bosni stvarana stoljećima. i danas, prema zemljišnim knjigama u katastru, iznosi ravno polovinu državne teritorije, ili 27.400 kvadratnih kilometara.. **Državna imovina se ne smije dijeliti dogovorima političkih partija niti davati entitetima, ili bilo kome drugom. Ona se ne smije otuđivati, već samo iznajmljivati.**

Da li su bošnjački političari toliko glupi, kakve ih smatraju ultranacionalisti da ne mogu razumjeti Dodikovu perfidnu igru, koja se rukovodi i u današnjem „hladnom miru“ iz Beograda. Zato ne može biti iskrenog sporazuma sa njime za bolju budućnost svih građana Bosne i Hercegovine., kada je Beograd bliži Banja Luci nego Sarajevo i na toj se strategiji odgaja već 30 godina, poslije smrti maršala Tita, srpska omladina u Bosni i Hercegovini u školama i odrasli građani putem monopola antibosanskih medija sa obje strane rijeke Drine.. A opći nacionalni veto u Dodikovoj ruci upravo je ugrađen u Daytonu za antibosanske političare, koji su se u Drugom svjetskom ratu zvali petokolonašima, kako ne bi došlo do ponovne reintegracije razvaljene države u genocidnom ratu protiv Bosne i Hercegovine.

Ali, smatram da je Dodik prenapuhana kvazipolitička priča koja ima svoj rok trajanja. On jednostavno igra prljavu ulogu Srbije i dijela međunarodne zajednice. Sinhronizovano djelovanje Dodika i Čovića nije ništa novo na političkoj sceni BiH.. Njima samo trebaju političari Bošnjaci koji će naletjeti na etnonacionalnu matricu. Tek tada bi nastala prava opasnost za našu državu. U tom smislu je i **treći entitet sa Mostarom, kao stolnim gradom hrvatskog naroda, dimna zavjesa za Bošnjake** u traženju pravog strateškog puta iz sadašnjeg nacionalističkog beznađa.

Za mene su veći problem oni političari koji se predstavljaju kao odani bosanski „patrioti“, a tako naivno, bezobrazno, potkopavaju tlo bh države. Mogu se Dodik i Čović udruživati koliko im je volja, ali to ne može imati rezultat koji su željeli Milošević i Tuđžman poslije sastanka u Karadžordževu. Niko političare iz reda bošnjačkog naroda ne može prisiliti da se odreknu svoje jedine države. **Kada bošnjački političari kažu** na primjer, da su morali pristati na neke ustupke, ili **da su morali pristati na „neku podjelu“ i potpisati neki „ponuđeni dokument“, tada im ne treba vjerovati,** jer niko nema pravo da dovodi u pitanje jedinstvo ove države. I niko nema pravo otcijepiti ni jedan kvadratni centimetar njene teritorije. Jedino je država Bosna i Hercegovina priznati međunarodni subjekat od strane Ujedinjenih Nacija , a ne entiteti. Građani nažalost nasjedaju na te podvale. Banja Luka je stari bosanski grad, kao i Mostar, Višegrad, Zvornik, Bijeljina, Livno. I velikosrpski projekat izgubio je svaku historijsku osnovu. On je ostao stvar mitologije i genocida, što se još uvijek u Beogradu koristi u nemiroljubive, zločinačke namjere prema svojim susjedima i nesrpskom stanovništvu

Bošnjačka politika je povijesni rezultat u jednom složenom kontekstu. Malo više je određena religijskim nasljeđem nego jasnim političkim idejama evropske modernosti. Bošnjake nije moguće svoditi na religijsku skupinu, što uporno nastoji i radi srpski i hrvatski nacionalizam. Čini se da danas polahko dolazi do profiliranja jednog novog bošnjačkog političkog stava koji prevazilazi romantičarski pokret, naročito poslije posljednjih izbora kada su Bošnjaci svoje interesovanje iskazali za SDP i SBB, uz uobičajeni procenat glasova za SDA. **Bošnjaci se moraju, što prije osloboditi etnoklerikalnog političkog predstavljanja,** koje dominira kod Srba i Hrvata. Vjerujem da će sa vremenom doći do stasavanja jedne kvalitetne bosanske i bošnjačke politike i moćne generacije, koja će izgraditi novi bosanskohercegovački patriotizam., **Budućnost je pred nama**

U svom drugom intervjuu za politički dnevnik „Avaz“ (9. januara 2012) Profesor dr Senadin Lavić je zapitao „**Šta rade Bošnjaci u vlasti? Datum 09. januar se treba obilježavati institucionalno za čitavu Bosnu i Hercegovinu kao dan sjećanja za genocid nad Bošnjacima. Tada je počelo stvaranje genocidne tvorevine na tlu Bosne i Hercegovine, koja je osuđena za taj užasni genocid od strane Međunarodnog suda u Hagu februara 2007. godine i tom presudom je delegitimirana Republika Srpska kao genocidna tvorevina, koja širi sa ovom proslavom kulturu zla .“**

**Akademik dr. Abdulah Šarčević, filozofske nauke,
Profesor emeritus na Filozofskom fakultetu Univerziteta Sarajevo, profesor
at Pima Community College in Tucson Arizona USA i redovni član
Akademija nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine.**

On je autor sljedećih objavljenih radova:

Iskon i smisao [Origin and meaning] (Sarajevo, 1971); Sfinga Zapada [The Sphinx of the West] (Zagreb, 1972); Kriza svijeta i istina [The Crisis of the World and the Truth] (Sarajevo, 1974); Iskustvo i vrijeme [Experience and Time] (Sarajevo, 1981); De Homine: Mišljenje i moderni mit o čovjeku [De homine: Thought and the Modern Myth of Man] (Sarajevo, 1986); Utopija smisla i istina vremena [The Utopia of Meaning and the Truth of the Time] (Banja Luka, 1988); Čovjek i moderni svijet [Man and the Modern World] (1988); U labirintu svijeta [In the Labyrinth of the World] (Sarajevo, 1990) and Estetička teorija danas: Ideje Adornove estetike teorije [Aesthetic Theory Today: the Ideas of Adorno's Aesthetic Theory] (Sarajevo, 1990); Filozofija modernog doba [Philosophy of the Modern Age] (Sarajevo, 1986) (Sarajevo, 1993); Iskustvo vremena [The Experience of the Times] (Zagreb, 1993); Filozofija u moderni [Philosophy in Modernity] (Sarajevo, 1992); Sfinga Zapada na kraju 20. stoljeća [The Sphinx of the West at the End of the Twentieth Century] (Sarajevo, 2000); Etika ljudskih prava [The Ethics of Human Rights] (Sarajevo, 2000), Mersad Berber/Filozofija slikarstva /monography/(2000.), Political philosophy and multiculturalism (2003.), The truth and Freedom (2003.)

----- Original Message -----

From: <akademija@anubih.ba> To: <omuris@bih.net.ba>

Sent: Sunday, November 21, 2010 5:41 PM Subject: Re: "Otvoreni apel"

Dragi i poštovani kolega Osmanagić,

Dobio sam Vaš tekst "Otvoreni apel" i prijedlog za Inicijatore Apela. Zavidljivo je kako ste u time uspjeli: da dobijete suglasnost za "Otvoreni apel" od toliko uglednih intelektualaca i umjetnika. To je već sada djelotvorna mjera koja se usredotočila na živote u našoj zemlji, koja odbija demisioniranje uma i defetizam u svim formama. Jer sa defetizmom čovječanstvo počinje egzodus iz svijeta čovjeka dostojnog života, pristaje na filologiju "ljepljive pustoši", na ponor i nestajanje misaonih subjekata. Sve drugo je pristajanje na nepodnošljiv jad i "stanje utvara".

Tako se svi sjećamo sretnih mogućnosti da živimo zajedno. Nada nam je jedini stil, dokazivanje da je ona dostojna izricanja. Sjećam se Alberta Camusa, koji je u Francuskoj još kao veoma mlad (Nobelovac) stekao veliko iskustvo nesreće: "Jedina je nada u najvećoj muci, onoj koja se sastoji u zahvaćanju stvari na samim njihovim počecima kako bi se obnovilo živo društvo unutar osudjenog."

Zatečen sam sveobuhvatnošću ideje i angažmana. Naravno i prijedlogom. Pristajem i ja ću ostaviti potpis u Akademiji nauka i umjetnosti BiH. Želim svako dobro.

S osobitim uvažavanjem, Vaš

Abdulah Šarčević

Prof. dr. Dejan Milošević, , dopisni član Akademija nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine (ANUBiH), profesor atomske fizike i molekularne hemije; Prirodnomatemički fakultet, Univerzitet Sarajevo. Dobitnik je Šestoaprilске nagrade grada Sarajeva za 2011. godinu.

----- Original Message -----

From: [Dejan Milosevic](#) **To:** [Muris Osmanagic](#)

Sent: Tuesday, November 30, 2010 10:40 PM

Subject: Re: Tekst Apela

Postovani kolega,

Procitao sam jos jednom Apel i od srca ga podrzavam. Zahvaljujem Vam sto ste mi ucinili veliku cast izborom među 14 Inicijatora Apela. Uz zelju da nas Apel poluci zeljene rezultate srdacno Vas pozdravljam,
Dejan Milošević

Prof. dr fra Petar Jeleč,

Profesor na Franjevačko-filozofsko-teološkom fakultetu u

Sarajevu; na promociji knjige umirovljenog hrvatskog časnika i neposrednog učesnika Jerke Zovka „Rat u Bosanskoj Posavini 1992“ u Domu oružanih snaga BiH u Sarajevu (26.10.2011) fra Petar Jeleč je izjavio: „Oni koji su izdali Bosansku Posavinu i danas sa Čovićem i Ljubićem sudjeluju u izdaji vlastite zemlje i naroda“:

Autor u svojim dokumentovanim analizama dokazuje odgovornost tadašnjeg hrvatskog vodstva na čelu sa hrvatskim predsjednikom Franjom Tuđmanom, ministrom odbrane Gojkom Šuškom i njihovom desnom rukom u tadašnjoj Herceg Bosni Matom Bobanom za dogovore sa srpskom stranom u Grazu, Austrija (1992), na čelju sa Radovanom Karadžićem, koji su rezultirali izdajom ovog strateški važnog teritorija, ujedno i bogatog perspektivnog područja BiH....

„Kronologija beščašća:

06. svibnja 1992. god. Boban i Karadžić su (Muslimanima iza leđa) potpisali „neprincipijelan“ sporazum, kojim se Srbima prepušta koridor u Bosanskoj Posavini. Tim se sporazumom agresora i neprijatelja pretvorilo u prijatelja, a žrtvu i saveznika u neprijatelja.

08. svibnja 1992. god. glavni zapovjednik HVO general Ante Roso, na prostoru „Hrvatske zajednice Herceg Bosna“, legalne postrojbe Teritorijalne odbrane Bosne i Hercegovine (TO BiH), proglasio je „nelegalnim“. Muslimani i drugi (HOS-ovci) koji nisu „poštovali zapovijed“, bili su „razbijeni“. Bio je to početak službenog distanciranja najvećeg dijela organiziranih Hrvata od središnje vlasti u Sarajevu. U tom kontekstu treba gledati i još uvijek neprocesuiran zločin počinjen nad Blažom Kraljevićem i njegovim vojnicima.

03. srpnja 1992. Predsjednik HZHB, Mate Boban, „zabivši Muslimanima nož u leđa“, proglasio je osnivanje „države u državi“: tzv. „Hrvatsku Republiku Herceg-Bosnu“. Time je završeno institucionalno stvaranje preduvjeta za otvoreni rat s Muslimanima.

06. listopada 1992. god. hrvatsko-muslimanske snage izgubile su „Bosanski Brod i cijeli

mostobran“. Bosanskohercegovački Hrvati su, od uvaženog konstitutivnog naroda i žrtve, putem dvosmislene Zajednice (Republike) „Herceg Bosne“, pretvoreni u suučesnike u agresiji na BiH i svedeni na status nacionalne manjine na najvećem dijelu BiH. Srpska država je prešla Drinu, Tinju, Bosnu, Ukrinu i Vrbas, te svojim vrhom izbila u neposrednu blizinu zamišljene velikosrpske granice: Virovitica, Karlovac, Ogulin, Karlobag – na rijeku Unu

Brigadir Vinko Vrbanac, zapovjednik operativne zone Osijek govoreći o padu Bosanske Posavine i Bosanskog Broda veli: „Osobno se smatram odgovornim, a kao vojnik postíđen i popljuvan, jer nismo izgubili Brod u krvi i znoju već u bezglavom povlačenju“.

A general Petar Stipetić tvrdi kako je čitanjem ove knjige dobio nove uvide u razloge pada Bosanske Posavine i zaključuje: „Slažem se s autorom kako je politička volja hrvatskog vodstva bila vidljiva i u sporazumu Boban-Karadžić iz Graza, te kako je taj sporazum za direktnu posljedicu imao dogovoreno vodoravno presijecanje Bosanske Posavine, **kako Republika Srpska ne bi bila okomito presječena, a time i poražena**“. General Stipetić zatim navodi kako je osobno dva puta inicirao presijecanje koridora i oslobađanje Posavine koje se dobro isplaniranom akcijom moglo uspješno izvesti, ali je svaki put bio spriječen od strane tadašnjeg hrvatskog vodstva, a kod drugog takvog pokušaja i smijenjen“

Prof. dr fra Benedikt Vujić, gvardijan

Profesor Franjevačko filozofsko-teološkog fakulteta Sarajevo i član Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine – Conferentia Episcoporum Bosniae et Hercegovina

----- Original Message -----

From: [Benedikt Vujica](mailto:Benedikt.Vujica) **To:** omuris@bih.net.ba
Sent: Wednesday, October 13, 2010 11:53 AM
Subject: Odgovor Inicij timu "Otvorenog Apela"

Odgovaram pozitivno na „Otvoreni Apel“ vašega Inicijativnog tima sa željom da stigne do razuma i srca nadležnih tijela kojima je upućen.

S poštovanjem,

prof. dr. Benedikt Vujic

Prof dr Tomislav Išek, Sarajevo,

Profesor Filozofskog fakulteta suvremene historije Bosne i Hercegovine i Jugoistočne Evrope u Tuzli u mirovini, kao i prvi profesor na bosanskohercegovačkom prostoru koji je predavao historiju Europske Unije, Autor je i djela: “Mjesto i uloga HKD “Napredak” u kulturnom životu Hrvata Bosne i Hercegovine 1902-1918)”. U svom komentaru o inicijativi brojnih uglednih bosanskohercegovačkih i svjetskih intelektualaca napisao je 19. januara / siječnja 2012.

From: Violeta Kovacevic <violeta.kovacevic@hotmail.com>

To: mosmanagic@yahoo.com

Sent: Thursday, January 19, 2012 7:28 PM

Subject: Teks od prof Iseka

U prilogu Vam saljem tekst profesora Tomislava.Iseka. Molim Vas da potvrdite primitak istog. Srdacan pozdrav,
Violeta

“Kao jedan od inicijatora Otvorenog apela izražavam osobnu satisfakciju da je inicijativa o upoznavanju najodgovornijih državnika svjetske političke scene i domaćeg – bosanskohercegovačkog – establišmenta sa prijedlogom Ustavne platforme, čije bi usvajanje i provođenje konačno omogućilo bolji, normalan život SVIH naroda i stanovnika Bosne i Hercegovine u cjelovitoj, multietničkoj, evropskoj DRŽAVI (u kojoj bi se poštovala regionalne – geografske i gospodarske – cjeline), naišla na veliku i veoma zapaženu podršku.

Apel na historijski utemeljen, lapidaran, konzistentan i urgentan način, uz naglašeno poštivanje povijesnih događaja, povijesne istine i povijesnog iskustva, POZIVA sve one kojima je upućen da POMOGNU jednoj državi i bez pandana na prostorima jugoistočne Europe, pa i Europe u cjelini, njenim građanima i narodima, koji su mimo svoje volje u, možda ponajtežem periodu njene tisućljetne opstojnosti, sa dobrim namjerama zaustavljanja ratne kataklizme, ali PRAKTIČNO, apsolutno efikasno neučinkovitim (bez presedana) unutarnjim ustrojstvom u Daytonu dovedeni u svojevrzni BEZIZLAZ da IZADU iz njega.

Ovaj Apel je u momentu nastajanja (2011. g.) bio URGENTAN, a sada (na početku 2012. g.) je VAPIJUĆI. Nažalost, na bosansko-hercegovačkoj političkoj sceni su prisutne tendencije definitivnog destruiranja međunarodno priznate države Bosne i Hercegovine koje su, na sreću, propale, u periodu njenog nezapamćenog materijalnog i ljudskog stradanja, ali su zamijenjene krajnje perfidnim scenarijem. Po njegovim interpretatorima koji drsko i bezobzirno krše slovo i duh i takvog neodrživog mirovnog sporazuma (kojim je BiH, po mišljenju potpisnika ovih redova, navučena „ludačka košulja”), jedna historijska kategorija kao DRŽAVA je nemoguća, a jedan od dva entiteta se uporno promovira kao DRŽAVA sa eventualnom mogućnošću da se (ako i kada se ukaže prilika) otcijepi”

Prof. dr Tomislav Išek

Prof. dr fra Luka Markešić, profesor na Franjevačko-filozofsko-teološkom fakultetu u Sarajevu i predsjednik Hrvatskog Narodnog Vijeća(HNV) u Bosni i Hercegovini. Za svoj patriotski doprinos u očuvanju Bosne i Hercegovine i zajedničkog suživota u njoj, HNV je bio jedan od kolektivnih dobitnika „Šestoaprilske nagrade” Grada Sarajeva za 2011. godinu. Za radio Federaciju (FBiH) fra Luka Markešić je izjavio:

“U svojoj aroganciji, isključivosti, ucjenama i neistinama o majorizaciji nad hrvatskim narodom, te minimiziranjem izbornih rezultata drugih, dva HDZ-a - **HDZ i HDZ 1990, rade protiv Hrvata, jer je hrvatskom narodu uvijek bila svojstvena tolerancija**. Oni nisu osvojili 90% hrvatskog biračkog tijela, kako tvrde, nego oko 50%. Oni vrše takvo manipuliranje narodom, čak sa prijetnjom o navodnom nestanku Hrvata u BiH i to samo zato što im nisu pripale sve fotelje predviđene hrvatskom narodu u vlasti.

Bosna i Hercegovina odoljeće svim dezintegracionim tendencijama. Bosne i Hercegovine će biti, bez obzira na to tko će u njoj biti. Onima kojima se ova zemlja ne sviđa, najbolje bi bilo da odu iz nje. To je njihovo pravo, kao što je pravo i nas, koji ovdje želimo ostati, da radimo za dobro i suživot.” (Kliker info-Fena, 21.01.2012.)

DIJASPORA BOSNE I HERCEGOVINE

UNHCR za Bosnu i Hercegovinu (2010)

„Jedan od najvećih talasa izbjeglica sa nasih prostora pocinje agresijom na suverenu državu Bosnu i Hercegovinu 1992-1995 godine. I danas nisu poznati svi parametri i činjenice, ali se zna, da je tada pokrenut neviden i ogroman talas iseljavanja nakon Drugog svjetskog rata. Svoje prijeratne domove napustilo je oko 2,2 miliona osoba što čini više od polovine predratnog domicilnog stanovništva u čitavoj zemlji. Izbjeglička zaštita potražena je u 112 zemala svijeta.“

Odmah po završetku rata, kada su srpske secesionističke vlasti morale da napuste prigradska naselja oko Sarajeva, srpska policija u februaru 1996. godine, sa svojim kažnjeničkim odredima, sa tih područja prisilno je iselila oko 150.000 pripadnika srpske nacionalnosti i prebacila na razna mjesta u tek legaliziranu „Republiku Srpsku“, odnoseći sa sobom sve što se moglo odnijeti, a ostavljene stanove su namjerno teško demolirali. U „Republici Srpskoj“, zloupotrijebljena su sredstva dodijeljena za stvarni povratak izbjeglica i prognanih za izgradnju stanova koristeći ih za prisilno protjerano srpsko stanovništvo iz okoline Sarajeva. Prve dvije najvažnije poslijeratne godine srpske vlasti zabranile su povratak izbjeglica nesrpskog stanovništva. Dovršavan je genocid sa pljačkanjem i spaljivanjem kuća. I to sve pred očima NATO vojnika. Na osnovu donijetih imovinskih zakona novi građani Republike Srpske većinom su prodali svoje sarajevske stanove. Tako se izvršila nečija planirana, prisilna, nacionalna preraspodjela stanovništva, sa elementima genocida u Dytonskom miru. Takav rušilački zahvat napravljen je i sa snažnom industrijskom bazom na periferiji Sarajeva, koja je prije rata davala skoro jednu trećinu izvoza industrijske proizvodnje zemlje. I to sve, opet, pred očima prvog Visokog predstavnika (OHR) Carla Bildta i hiljada NATO vojnika, poslanih od velikih sila da „čuvaju“ ovakav mir u Bosni i Hercegovini.

Pismo KBSA, IRGC, BAGI i VBHOA
Visokom Predstavniku u BiH
H.E. Dr Valentinu Inzku

21. Januar , 2012

„U ime Bošnjaka u Sjevernoj Americi, Australiji, i žrtava genocida i etnickog čišćenja obracamo Vam se kao nadležnom autoritetu za sprovedbu Dejtonskog mirovnog sporazuma da spriječite zakonodavne prekršaje ljudskih prava Bošnjaka u dijaspori vezano za popis stanovništva i oporezivanje imovine u manjem entitetu u BiH. Kongres Bošnjaka Sjeverne Amerike (KBSA), Institut za istraživanje Genocida Kanada, Bosansko americki institut za genocid i edukaciju (BAGI), i Vijeće BH Organizacija Australije (VBHOA), oštro osuđuju usvajanje amandmana o brisanju člana 48 iz Prijedloga zakona o popisu stanovništva, domaćinstava, i stanova u BiH od strane Zajedničke komisije za ekonomske reforme i razvoj Parlamentarne skupštine BiH.

Ovim se članom uvjetovalo da se rezultati o etnčkoj strukturi stanovništva popisa iz 1991 godine primjenjuju pri formiranju vlasti sve do potpune primjene Aneksa VII Dejtonskog mirovnog sporazuma, odnosno do završetka povratka izbjeglih i raseljenih lica. Ovaj čin predstavlja de facto legalizaciju kampanje etnickog čišćenja i genocida koji je počinjen nad Bošnjacima u periodu 1992 – 1995 godine. Aneks VII Dejtonskog sporazuma je i dalje ignoriran od strane političara u BiH i međunarodne zajednice, uključujući i Ured Visokog Predstavnika (OHR), čime se nastavlja destrukcija Bosne i Hercegovine i narušavaju osnovna ljudska prava povratnika.“

Napomena Inicijatora Apela i Pisma: Član 48 već je Zajednička komisija Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, putem svog Amandmana, izbrisala iz prijedloga Zakona o popisu stanovništva, koji je bio preuzet iz Daytonskog sporazuma, kao zakonska obaveza i predstavljao jedinu preostalu zaštitu ugroženih izbjeglica i povratnika, kao i jednu od glavnih zaštita ugrožene bosanskohercegovačke države. To je bio istovremeno i jedan od stubova obavezne reintegracije zemlje po Daytonskom sporazumu,

Postavlja se pitanje: ako su mogli na ovaj način dovesti u opstojnost svoju slomljenu i jedinu državu Bosnu i Hercegovinu tek izabrani predstavnici Bošnjaka, Srba i Hrvata u vrhovne organe vlasti (03. oktobar 2010), čemu se onda mogu nadati njihovi birači i povratnici, odani svojoj domovini? Lažno pisanoj reintegraciji, ili definitivnom ekstremno nacionalističkom rušenju države?

Za sada, kao glavna multietnička i još uz to pobjednička partija na proteklim izborima, koja ne pripada košu ekstremno nacionalističko-fašističkog beznađa, izdvajaju se Socijaldemokratska partija Bosne i Hercegovine (SDP) i SBB BiH. Sa time su građani dobili nadu da će ona moći u savezu sa drugim probosanskim strankama da okrene političku kazaljku za 180 stepeni, u korist multietničke stoljetne države i njenih građana. Nažalost, velike sile, uz podršku njihovih domaćih vazala, u Daytonu oduzele su glavna ovlašćenja i oruđa za odbranu Države od unutarnjih i spoljnih neprijatelja, za njenu reintegraciju i napredak u službi građana. Zbog toga se i u 2012 godini nastavlja propadanje države, uz pasivnost nosilaca međunarodne politike prema Bosni i Hercegovini.

Nezavisni intelektualni inicijatori Apela i Pisma očekuju da SDP sa SBB BiH (to je najmlađa stranka koja je postigla spektakularne rezultate na izborima od 03. oktobra 2010 – op. In.) i ostalim probosanskim strankama pokrenu zajedničku temeljitu reviziju sebične i najlošije ratnoprofiterske i poslijeratne korupcionaške privatizacije, koja je u velikoj mjeri uništila nacionalnu ekonomiju i pojačala sadašnju globalnu krizu zemlje.. Ona je bitno doprinijela da se prepolovi industrijska proizvodnja , prepolovi izvoz roba i usluga i prepolovi radna zaposlenost stanovništva u odnosu na predratno stanje. Drugi faktor su najgore nacionalističke podjele i nasrtaji mržnje, koji se namjerno pooštravaju. Sa druge strane, to je poslužilo domaćoj i međunarodnoj mafiji da se enormno bogati na kriminalnim radnjama, u sprezi sa odgovornim pojedincima iz državnih organa.

Zato je neophodna što hitnija, ne brzopleta već sistematska, na pravu, pravdi i razvoju zasnovana revizija ukupne privatizacije, uključivo i ona koja je izvršena sa inostranim mešetarima kapitala, To je nezaobilazni preduslov ozdravljenja cjelokupnog društva i preokreta zemlje u ekonomici i moralu na bazi rada i stvaralaštva.

Najvažnija zaključna razmatranja

prema analizi ovih izuzetno važnih i istinitih komentara,
kao i prijedloga iz Otvorenog apela i Pisma podrške. Oni se
daju uz moto:

PREOKRET I PREPOROD

1. Potrebno je izvršiti **PREOKRET** cjelokupne Države i nefunkcionalnog ekstra nacionalističkog Daytonskog ustavnog sistema za 180 stepeni, koji će omogućiti da se dalje propadanje i sunovrat Države pretvori u brzu reintegraciju funkcionalne i multietničke, zdrave evropske države;
2. Potrebno je izvršiti **PREPOROD** cjelokupnog društva u svim sferama života, počev od ekonomije, nauke, obrazovanja, kulture, medija i politike, kako bi se u naredne tri godine - do kraja 2014, godine, povećala industrijska proizvodnja za 50%, povećao izvoz za 50%, smanjio uvoz za 50%, smanjila nezaposlenost za 50% i time se vratili navedenim ekonomskim parametrima koji su ostvareni u predratnoj 1990. godini, kada je Bosna i Hercegovina jedina imala veliki suficit izvoza nad uvozom u spoljnotrgovinskoj razmjeni sa inostranstvom u odnosu na sve ostale bivše jugoslavenske republike, koje su imale uvoz daleko veći od izvoza roba i usluga. Možda je i to bio jedan od konkurentnih razloga ekonomskog uništenja Bosne i Hercegovine uz podršku susjednih država.

MUNJEVITA OBNOVA ZEMLJE ?

Je li to moguće? Obnoviti svu industrijsku proizvodnju, povećati izvoz kvantitativno i suficit izvoza nad uvozom, kao i smanjiti broj nezaposlenih, kao što se to sve postiglo u 1990 godini. I primjer munjevite obnove totalno razrušene industrije, rudnika, željezničkih pruga, mostova spaljenih sela i gradova poslije Drugog svjetskog rata potvrđuje da je to moguće, kada su sve snage društva, zaposleni i volonteri, bili posvećeni tom jedinstvenom zadatku, u naslijeđenom siromaštvu i bez stranih zajmova.

Država Bosna i Hercegovina tada je tek bila formirana kao jedna od autonomnih federalnih država u okviru SFRJ. Njena autonomija iz doba Austrougarske carevine bila je ukinuta u vrijeme Kraljevine Jugoslavije (1918-1941). Ona je u Drugom svjetskom ratu bila razrušena više nego svih pet bivših jugoslavenskih republika, uzetih skupa, Za svega tri godine, (do 1949) industrijska proizvodnja premašila je proizvodnju Iz 1939. godine.

Država Bosna i Hercegovina u 2012. godinu ušla je u svoju posljednju, najopasniju fazu unutarnje i vanjske razgradnje od strane ekstremno nacionalističko-fašističkih snaga iz doba rata, uz podršku takvih istih snaga iz susjednih država i pasivnosti nosilaca međunarodne politike poslije rata, sa realnom prijetnjom krvavog raspada, sa nesagledivim posljedicama po živote stanovništva i rušenja Države, kojoj su oduzeta u Daytonu glavna ovlaštenja i oruđa odbrane od unutarnjih i vanjskih razbijača.

Zato je potrebno imperativno reći STOP takvim *dezintegracijskim i secesionističkim tendencijama* i preokrenuti dosadašnji negativni tok perfidnog razbijanja Bosne i Hercegovine u miru, posljednjih 16 godina, u pravcu njene reintegracije, njegovanja zajedničkog multietničkog života i stvaranja snažne funkcionalne države radi blagostanja i mira, podjednako za sve njene građane i narode. U tu svrhu neophodno je odmah:

1. Odbiti sve pokušaje ukidanja člana 48 u prijedlogu Zakona o popisu stanovništva; Ako Parlamentarna skupština ipak usvoji ukidanje člana 48 o popisu stanovništva, tada treba odmah organizirati tužbu Ustavnom sudu, zajedno sa masovnom podrškom građana, zbog kršenja Daytonskog sporazuma i ljudskih prava povratnika; Ovo je ključni elemenat Daytonskog sporazuma za Bosnu i Hercegovinu. Tvrdnja jednog od bošnjačkih zastupnika na televiziji da je dovoljno imati takav član u entitetskim zakonima a ne i na državnom nivou je nesuisla i ekstra nacionalistička, koja ide objektivno u prilog nestajanja multietničke države, jer entitetski zakoni ne važe za cijelu državu . Treba nam jedinstveni zakon o popisu stanovništva na državnom nivou, u koji ulazi i član 48, kako bi se tačno utvrdile razmjere izvršenog genocida za posljednjih 20 godina, a ne njegova legalizacija.
2. Osigurati izbor svih organa vlasti na svim nivoima i podjednako u svim područjima prema nacionalnom cenzusu iz popisa stanovništva 1991. godine, sve dok se većina ratnih izbjeglica i njihovih potomaka fizički i trajno ne nastani u svojim nekadašnjim starosjedilačkim ognjištima pod normalnim uslovima za život, osiguranju komunalnoj infrastrukturi, sigurnosti života, zdravstvenoj zaštiti, školovanju djece i zaposlenju;

3. Odbiti sve pokušaje da se državna imovina, uključivo i vojna, smanjuje, dijeli i prenosi nepovratno na entitete. Ona se ne smije otuđivati, nego samo pozajmljivati.
4. Ponovno utemeljiti Vrhovni sud države Bosne i Hercegovine, kao jedan od stubova pravne države, koji je likvidiran od partija na vlasti, nelegalno i mimo Dayton, 1998. godine, iako je postojao još od 1908. godine u autonomnoj austrougarskoj Bosni i Hercegovini;
- 5 Odbiti sve pokušaje ekstremnih dezintegracionih nacionalista da se likvidira Državni Sud i Državno Tužiteljstvo. Nasuprot takvim terorističkim nasrtajima na pravosuđe države Bosne i Hercegovine, treba pokazati maksimalnu brigu za kvalitetno jačanje tih pravosudnih institucija, zajedno sa utemeljenjem Vrhovnog suda, kako bi se ubrzalo hapšenje i pravedno suđenje hiljadama ratnih zločinaca, koji se slobodno šecu zemljom posebno u Republici Srpskoj i pod zaštitom policije Republike Srpske, gdje je izvršen i najmasovniji genocid nad nevinim nesrpskim stanovništvom poslije Drugog svjetskog rata u Evropi. Toliki broj ratnih zločinaca na slobodi izaziva strah i nesigurnost povratnika da žive u istim naseljima i gradovima sa njima. U tom smislu treba povećati pomoć objektivnih stručnih stranih sudija i tužilaca i sigurnosnih službi na terenu.
6. Zatražiti od Ujedinjenih Nacija, OSCE, USA i Evropske Unije da se obrazuje nepristrasna visokostručna Ustavna konvencija, koja će urgentno pripremiti novi Evropski Ustav za Bosnu i Hercegovinu na principima Otvorenog apela i Pisma podrške brojnih bosanskohercegovačkih i svjetskih intelektualaca, sa odgovarajućim mehanizmom arbitraže, uz jednakopravno učešće najkvalitetnijih predstavnika civilnog društva.
7. Organizirati najširi demokratski front za odbranu i snažnu funkcionalnu reintegraciju savremene evropske države Bosne i Hercegovine na osnovu izloženih prijedloga.

Po ovlaštenju Inicijatora Apela ova „Zaključna razmatranja“ verifikovali su i potpisali članovi Tima koordinatora bosanskohercegovačkih intelektualaca iz zemlje i Dijaspore:

KOORDINATORI:

Prof. dr Muris Osmanagić,
Glavni koordinatorski Apela i Pisma
Dzidzikovac 4, 71000 Sarajevo
Telefon: 036 222 697
E-mail: mosmanagic@yahoo.com;
omuris@bih.net.ba

H.E. Jakob Finci, dipl. jur., bivši Ambasador
BiH u Bernu Švajcarska, Predsjednik Jevrejske
zajednice u Bosni i Hercegovini, dopisni član
BHAAAS - Bosansko Hercegovačko Američke
Akademije za nauku i umjetnost i Zamjenik Glavnog
koordinatora iz reda Jevrejske Zajednice

Prof. dr fra Luka Markesic, profesor
Franjevačko-filozofsko teološkog
Fakulteta u Sarajevu; Predsjednik Hrvatskog
Narodnog Vijeća Bosne i Hercegovine
I Zamjenik Glavnog koordinatorski za HNV

Milorad Krunić, dipl. ecc., Predsjednik Srpskog
kulturno - prosvetnog društva " Prosvjeta" Sarajevo
Zamjenik Glavnog projekta za strateške projekte

Prof. dr Senadin Lavić, profesor Fakulteta političkih nauka i međunarodnih odnosa Univerzitet Sarajevo, Predsjednik Bošnjačke Zajednice.Kulture „Preporod“, i Zamjenik Glavnog koordinatora u toj Zajednici

Sretko Radišić, dipl. ing. maš., Predsjednik Srpskog građanskog vijeća (SGV) - Pokret za ravnopravnost naroda Bosne i Hercegovine, Sarajevo; Zamjenik Glavnog koordinatora iz reda Srpskog Građanskog Vijeća

Prof. dr Nedžad Mulabegović, profesor medicinskih nauka, Medicinski fakultet; Bivši rektor Univerziteta u Sarajevu i Predsjednik Vijeća Kongresa bošnjačkih intelektualaca (VKBI), Sarajevo

Akademik prof. dr Vladimir Premec redovni član ANUBIH, profesor Filozofskog fakulteta, Univerzitet u Sarajevu, Sekretar odjeljenja društvenih nauka, ANUBiH, Predsjednik Hrvatskog društva za znanost i umjetnost

Prof. dr Nedžad Mulabegović, profesor Medicinskog fakulteta Univerziteta u Sarajevu, Predsjednik Vijeća Kongresa Bošnjačkih Intelektualaca, bivši Rektor Univerziteta u Sarajevu.

From: Nedžad Mulabegovic <farma@bih.net.ba>
To: mosmanagic@yahoo.com
Sent: Monday, January 30, 2012 11:48 AM
Subject: Verifikacija Zaključnih razmatranja

Poštovani i dragi prijatelju,
Iskreno Vam zahvaljujem na uloženom naporu i efikasnosti u realizaciji Apela.
U cjelosti podržavam i potpisujem Zaključna razmatranja.
Uz srdačne pozdrave,
Prof.dr sc.med.Nedžad Mulabegović

Napomema: Zaključna razmatranja su potpisali i svi ostali koordinatori.

- 00 -

PRIJEDLOG

Strateških prioritetnih državnih projekata u 2012. godini

Na osnovu cjelokupnog sagledavanja problema izlaska Bosne i Hercegovine iz sveopšte dugotrajne krize, potrebno je u prvom redu ukloniti nasljedje primitivnog vođenja državne politike u svakom pogledu koje se već 15 godina vrši na bazi neznanja, nedovoljnog iskustva upravljanja državom, bez koncepta jedinstvene politike, uz pojedinačan nemoral za svoje lične interese odgovornih nacionalističkih državnika i službenika i veliko negativno mješanja i opstrukcije susjednih država i crkava.

Pored novog izbora sposobnih i moralnih državnika, odanih patriota Bosne i Hercegovine, neophodno je zasnovati i pripremiti desetine najvažnijih strateških, prioritetnih projekata za zemlju do kraja 2012. godine. Brojni potpisnici Otvorenog Apela pokazuju da država raspoložava sa dovoljno visokog i nesebičnog intelektualnog potencijala za te svrhe. Tim koordinatora predlaže sljedeću preliminarnu listu strateških projekata za 2012. godinu:

1. Na osnovu tražene intervencije civilnog društva šest vanstranačkih organizacija, zatim preko 200 bosanskohercegovačkih intelektualaca i preko 70 uglednih svjetskih intelektualaca Organizaciji Ujedinjenih Nacija, OSCE, USA i Evropskoj Uniji da sazovu Ustavnu konvenciju na kojoj će jednakopravno biti zastupljeni visoki predstavnici civilnog društva (uljučivo i grupacija IA-14), radi pripreme novog Ustava na bazi principa izloženih u Otvorenom apelu i Pismu podrške koji će da zamijeni nelegalni i nefunkcionalni Daytonski Ustav, treba odmah pristupiti izradi Nacrta projekta novog Ustava, koje će ponuditi civilno društvo, ako se usvoji prijedlog o Sveopćoj ustavnoj konvenciji Bosne i Hercegovine, i koji će zamjeniti postojeći nelegalni Daytonski Ustav..
2. Globalni projekat racionalnog upravljanja državnom imovinom, koja se ne može i ne smije protuzakonito prenositi na entitete. Ona čini polovinu državne teritorije, utvrđene u katastru u iznosu 27.400 kvadratnih kilometara;
3. Projekat obnove Vrhovnog suda Bosne i Hercegovine, ukinutog nelegalno 1998. godine i usklađivanja sa njime Državnog tužilaštva i Državnog suda, Bosne i Hercegovine, kako bi se dobilo visokostručno i objektivno pravosuđe bez bilo kakvog subjektivnog političkog uticaja na izbor sudskih kadrova i na sudske procedure. Objektivno preispitati ukupni rad svih sudija i tužilaca sa gledišta navedenih kriterija. Istraživački projekat treba da obuhvati analizu dosadašnjeg kažnjavanja / nekažnjavanja ratnih zločinaca na čitavom području zemlje, sa mjerama za mnogo efikasniji sistem pravosuđa.
4. Globalni istraživački projekat stabilnog / neizvjesnog povratka izbjeglica i protjeranih porodica, sa njihovih vjekovnih ognjišta, tokom agresije na nasu zemlju iz susjednih država. Treba uključiti i analizu negativnog, poslijeratnog, političkog i materijalnog poticaja nacionalne preraspodjele stanovništva u oba entiteta;
5. Projekat smanjenja nefunkcionalne državne i entitetskih administracija
6. Globalni projekat povećanja industrijske proizvodnje roba i usluga za 50% do 2014. godine u odnosu na 2011. godinu;
7. Globalni projekat smanjenja uvoza za 50% do 2014. godine u odnosu na 2011. godinu;
8. Globalno povećanje izvoza roba i usluga do 2014. godine u odnosu na 2011. godinu;
9. Globalno smanjenje nezaposlenih radnika za 50% do 2014. godine u odnosu na 2011. godinu;
10. Projekat osavremenjivanje i racionalizacije ukupne namjenske vojne industrije , s tim da se pretežan dio njenih kapaciteta usmjerava na izvoz roba i usluga.
11. Generalni projekat razvoja najdublje i prirodno najbolje luke na Jadranskoj obali domaće luke Neum, da postane jedna od najvećih luka na Jadranu, da se veže direktno i bez smetnji na međunarodno more i na novi koridor 5C, kako

bi Bosna i Hercegovina postala snažna pomorska država.

12. **Hitno pristupiti izradi Generalnog projekta razgraničenja teritorijalnih voda Hrvatske i Bosne i Hercegovine na području Neum-Klek, sve do otvorenog mora i suverenog pristupa Bosne i Hercegovine do međunarodnih voda i razgraničenja u tom pogledu sa Italijom. Konvencija UN o pravu mora čl. 7 i čl. 47 ne dozvoljava da novo uspostavljena Arhipelaška država poslije raspada bivše Jugoslavije (u ovom slučaju Hrvatska) odvoji od otvorenog međunarodnog mora ili ekskluzivne ekonomske zone teritorijalno more druge države (u ovom slučaju teritorijalno more Bosne i Hercegovine). Hrvatska i Bosna i Hercegovina bile su odavno obavezne da razgraniče svoje teritorijalne vode sve do otvorenog mora. Zašto to do sada nije učinjeno? Ko je kriv? Time je već do sada nanijeta ogromna šteta našoj zemlji.**
13. **Projekat razvoja turizma na dva unikatna BH prioriteta: vjerski i arheološki; Posjeta Međugorju može se povećati s 1,2 miliona/godišnje na 2,0 miliona hodočasnika s naglaskom na prelazak sa tranzitnih turista na grupe koje ostaju u Bosni i Hercegovini duže vremena. Međugorje ponuditi kao lokaciju interreligijskog okupljanja zbog poruke mira Bogorodice. Bosanska dolina piramida je drugi prioritet gdje se može, uz određena ulaganja u turističku infrastrukturu i otkrivanje cjelovite Sjeverne strane piramide, uz podgrađivanje prahistorijskih tunela privući, od sadašnjih nekoliko desetina hiljada turista/godišnje, preko milion turista. Na taj način, ovim posjetama, kao i drugim arheološkim i ekološkim lokacijama, priliv sredstava od turizma može se udeseterostručiti.**
14. **Generalni projekat organske hrane, koja je najskuplji proizvod budućnosti; Polovinu obradivih, a napuštenih posjeda ponuditi u 30-godišnji zakup razvijenim zemljama – uvoznicama hrane (na primjer Južna Koreja). Na drugoj polovini stimulisati potencijalne obrađivače grantovima i povoljnim kreditima. Cilj je dostići izvoz hrane na nivou 1,2 milijarde dolara.**
15. **Glavni projekat proizvodnje energije na vlastitim resursima (ugalj 80% i hidroenergija 20%) . Sa sadašnjih 200 miliona dolara godišnjeg izvoza, povećati njen izvoz na 2,2 milijarde dolara; Istovremeno projektirati prvo postrojenje sa 300.000 tona mrkog uglja iz Breze i Kaknja, na putu između Breze i Sarajeva, za pretvaranje mrkog uglja u kvalitetni gas koji će početi zamjenjivati sibirski prirodni plin hiljadama kilometara dalek. Naglo i stalno povećavanje cijene prirodnog plina i napredak tehnologije u pretvaranju uglja u gas, napravili su da je ovakav gas za grijanje domaćinstava i industriju postao konkurentan i sigurniji od sibirskog gasa.**
16. **Projekat na osnovu kojeg će se trećina teritorije Bosne i Hercegovine proglasiti zaštićenim nacionalnim, ekološkim i arheološkim parkovima i zabraniti otvaranje pogona u oblasti „prljavih“ industrija; U njima zabraniti i sječu šuma.**
17. **Generalni projekat korištenja čiste vode van energetske potrebe. Voda je najznačajniji resurs XXI stoljeća u svijetu. Deficitaran je, zalihe vode do 6,0 metara dubine su iscrpljene, sada se koriste vode s 20 metara dubine u svijetu. Svi kontinenti će biti u manjku sa vodom. Bosna i Hercegovina ima više od 50 različitih vrsta vode s obzirom na sastav minerala. Od uvoznika vode Bosna i Hercegovina treba napraviti svoj brand i postati veliki izvoznik vode. Čitav**

proces će otvoriti nova radna mjesta, istraživanje izvora, laboratorijske analize, flaširanje i rad u pogonima., skladištenje, distribuciju, prodaju i marketing. Cilj može biti postavljen da se dostigne 300 miliona dolara izvoza vode godišnje.

18. **Generalni projekat mreže novih autoputeva - Napraviti hitno projekte tri moderna evropska autoputa: (1) Bosanski Brod – Neum; (2) (Zagreb) – Bihać – Banja Lujka – Doboj – Tuzla (Beograd), (3) (Split) – Međugorje – Mostar – Trebinje – (Dubrovnik). Bazirati se na domaćoj građevinskoj operativi, domaćim projektantskim kućana i ukupnim domaćim građevinskim radnicima, uključujući one koji se nezaposleni vraćaju iz Slovenije, Hrvatske, Njemačke; građevinska industrija će za sobom povući zapošljavanje i proizvodnju u nizu drugih pratećih industrija - građevinskog materijala, opreme, alata i sl. S tri autoputa zemlja će biti privlačna posjetiocima s ietoka, zapada i sjevera. Prihod sa naplatnih rampi i objekata duž autoputa treba koristiti za dalja ulaganja. Cilj je da se polovina sredstava osigura kreditima, a polovina samofinansiranjem.**
19. **Osnovati Ministarstvo za Dijasporu sa dva cilja: privući vodeće stručnjake BH porijekla u Vladu i Ministarstva i ući u zajedničke projekte s našim menadžerima u Svijetu.**
20. **Napraviti globalni projekat za privlačenje strateških partnera u razvoj zemlje iz MMF i Svjetske Banke, SAD i Njemačke, . U okviru toga projekta osnivanje firmi učiniti najjednostavnijim u Evropi – za 24 sata dobijanje dozvola kroz poseban Ured. Teritorij Bosne i Hercegovine proglasiti bescarinskom zonom. Strane fime osloboditi plaćanja dijela doprinosa i poreza na period od dvije godine (uslovno, da se ne zatvore nakog tog perioda, ostaviti depozit nakon prve godine)**
21. **Studija finansijskih zahtjeva za investicijama i rezultata investiranja predložene liste strateških prioritetnih projekata za 2012. Pcojenjuje se sa tolerancijom (+) ...(-) 30% i kombinacijom srednjoročnih (5 godina) i dugoročnih kredita (20 godina), s gratis periodom od dvije godine da će biti približno potrebno \$ 10 milijardi . Godišnje se može otplaćivati poslije gratis perioda oko \$ 1,1 milijardu za glavnica i kamate, Kroz saradnju sa strateškim partnerima može se prikupiti još dodatnih \$ 10 milijardi u opremi, tehnologiji i kapitalu. Otplata treba da bude kroz proizvode i usluge. Predsjednik Vlade treba tromjesečno da podnosi Parlamentu i javnosti Izvještaj o realizaciji strateških projekata u 2012. godini, i nadalje.**
22. **Izrada Studije o dosadašnjoj realizaciji i zloupotrebama u investiranju i korišćenju donacija posljednjih 20 godina. Uzimamo samo jedan primjer, koji će pokazati da je ukupna investiciona suma od 10 milijardi američkih dolara procjenjena dosta realno.**

Jedan od najvažnijih aktera potpisanog Daytonskog sporazuma (1995), u kome je izgubljena polovina bosansko-hercegovačke teritorije, dok je BH Armija pobjeđivala na frontu, sav oduševljen, po povratku u zemlju je izjavio da su se kod potpisivanja Daytonskog sporazuma, velike sile obavezale da će dati 5,1 milijardu dolara za rekonstrukciju razrušene ekonomije u Bosni i Hercegovini. A ukupna ratna šteta od agresije procjenjivala se tada na 100 milijardi dolara. Šta je bilo od simboličnih, u odnosu na ratnu štetu, 5.1 milijardu dolara? Na to pitanje odgovara njemačka autorica iz Instituta Friedrich Schiller, čestita Elke Fimmen, u časopisu EIR, od 13. avgusta 1999. godine:

„ Za rekonstrukciju privrede BiH u periodu 1995-1999. godine odobreno je 5,1 milijardi dolara. Ali samo mali dio ove sume je ikada došao u Bosnu i Hercegovinu. Pod vodstvom birokracije Svjetske Banke i Evropske Unije na svaki dolar koji je stvarno upućen u Bosnu i Hercegovinu naplaćivano je 8,0 dolara za trećerazredne nadzorne organizacije Zapada.“

Prema tome, manje od 700 miliona dolara za četiri godine, od ukupno 5,1 milijardi američkih dolara, poslano je u Bosnu i Hercegovinu, a od toga ni jedan dolar nije uložen u obnovu ekonomije, izuzev za kako takvu obnovu razrušene električne mreže, jer je moralo doći električno svjetlo u mračne gradove. Na taj način, izgleda, da je Bosna bila najbolje evropsko mjesto za „pranje“ prljavog novca od nosilaca međunarodne politike. I nista više. Ovdje je uloga naše države potpuno degradirana na najgori mogući način, i to na najvišem nivou, a šta je bilo na nižim nivoima vlasti ? Autorica ovog renomiranog njemačkog Instituta ističe da je „politika velikih sila iz Daytona bila da se u svakom slučaju onemogući obnova i rekonstrukcija poslijeratne ekonomije u Bosni i Hercegovini.“ I u tome su izuzetno uspjeli, nalazeći pomagače i među odgovornim Bošnjacima u vlasti, ali sumnjivih etičkih kvaliteta.

Predsjednik Francuske Republike Jack Shirack je triumfalno poručio, prilikom potpisivanja Daytonskog sporazuma u Parizu: „Ovdje ne smije biti pobjednika i poraženih“. To je mogao da izgovori, po našem mišljenju, samo državnik koji ne vodi računa o pravdi ugroženih građana i naroda u tuđoj zemlji, izjednačujući žrtvu i krvnika. U tome se sastojala tajna zajednička politika velikih sila uperena protiv Bosne i Hercegovine od 1992. godine, od sticanja njene nezavisnosti, sve do danas.

Iako se embargo OUN na oružje formalno odnosio za čitav prostor bivše Jugoslavije, on je de facto iskorišćen samo protiv naoružavanja nenaoružane Bosne i Hercegovine u odbrani od srpske agresije. Sa druge strane, Srbija je uspjela, poslije smrti maršala Josipa Broza Tita, cjelokupnu bivšu Jugoslavensku Armiju, treću Armiju po vojnoj snazi u Evropi, na čelu sa njenim Generalštabom u Beogradu, sastavljenim od srpskih oficira, staviti isključivo pod svoju komandu i uputiti je protiv Bosne i Hercegovine, dok su njen genocid nad BH civilima hladnokrvno posmatrale velike sile u Savjetu sigurnosti OUN. Vjerovatno su se velike sile nadale da će prije kraja iste godine, kada su OUN priznale Bosnu i Hercegovinu kao nezavisnu i suverenu državu, Srbija uspjeti izbrisati Bosnu i Hercegovinu sa političke mape Svijeta, Ni uz najgore zločine protiv civilnog stanovništva poslije Drugog svjetskog rata, ovaj mefistofelski cilj agresora nije u potpunosti ostvaren. I budimo, uvjereni da je samo privremeno agresor oteo, uz podršku nosilaca međunarodne politike, polovinu Bosne i Hercegovine od jedinstvenog državnog upravljanja.

Zato nam je potrebno sada, više nego ikada, i to dvadeset godina poslije donošenja Deklaracije o nezavisnosti Bosne i Hercegovine, 6. marta 1992. godine, da počnemo korjenito, demokratski, preuredjivati Državu i započeti svestrani Preporod bosanskohercegovačkog društva po mjeri svih njegovih građana